

paliacate Zapatista
αυτοοργανωμένη ελευθεριακή συνέλευση

.ΣΠΑΣΑΜΕ ΤΟΝ ΚΛΟΙΟ. ΑΓΩΝΙΖΟΜΑΣΤΕ ΓΙΑ ΤΗ ΖΩΗ

ΟΥΒΕΡΤΟΥΡΑ: Η ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ ΩΣ ΕΧΘΡΟΣ | ΑΔΑΓΙΟ-ALLEGRO MOLTO ΣΕ ΜΙ ΜΙΝΟΡΕ: ΜΙΑ ΠΙΘΑΝΗ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ. (ΑΠΟ ΤΟ ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑΡΙΟ ΤΟΥ ΓΑΤΟΣΚΥΛΟΥ) | ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΤΗΣ ΠΑΡΑΝΟΜΗΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΗΣ ΙΘΑΓΕΝΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ-ΓΕΝΙΚΗΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΤΟΥ ΖΑΠΑΤΙΣΤΙΚΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗΣ (EZLN) | ΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ ΖΑΠΑΤΙΣΤΑΣ ΣΤΗΝ ΕΝΑΡΞΗ ΤΗΣ ΔΕΥΤΕΡΗΣ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΣΥΝΑΝΤΗΣΗΣ ΤΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ ΠΟΥ ΑΓΩΝΙΖΟΝΤΑΙ | ΛΟΓΟΣ ΤΗΣ ΠΑΡΑΝΟΜΗΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΗΣ ΙΘΑΓΕΝΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ – ΓΕΝΙΚΗΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΤΟΥ EZLN ΣΤΗΝ 26Η ΕΠΕΤΕΙΟ

*Η μετάφραση των κειμένων έχει γίνει σε συνεργασία την ΣΠΙΘΑ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ στον αγώνα των ζαπατίστας και των ιθαγενών λαών.

ΟΥΒΕΡΤΟΥΡΑ: Η ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ ΩΣ ΕΧΘΡΟΣ

Ουβερτούρα¹:

Η πραγματικότητα ως εχθρός.

11 Αυγούστου 2019

«Αν η εποχή μας σκέφτεται με αυτό τον τρόπο», φαίνεται να λέει μερικές φορές ο κόσμος, «υπάρχει κανείς που μπορεί να πει το αντίθετο; Ποιός από τους πολιτικούς, αφού πρέπει να μας υπακούν; Ποιός από τους δικαστές, τα λάθη των οποίων πρέπει να μας εκφράζουν και να μας ευχαριστούν; Ποιός από τους δημοσιογράφους και αρθρογράφους, οι απόψεις των οποίων πρέπει να συμμορφώνονται με τις δικές μας; Ποιός από τους στοχαστές (...) που δεν μας είναι απαραίτητοι; Ποιός από τους νομοθέτες, που πρέπει να θεσπίζουν νόμους σύμφωνα με τις επιταγές μας;»

Javier Marías. «Όταν η κοινωνία είναι ο τύραννος». Στο «El País Semanal», 13 Μαΐου 2018. (*)

(*) Δεν ξέρω αν το να παραθέτω τον Javier Marías (τα μυθιστορήματα του οποίου «Corazón Tan Blanco» «Μια τόσο λευκή καρδιά» και «Mañana en la batalla piensa en mí» «Αύριο στη μάχη να με σκεφτείς» ανακούφισαν, με τον τρόπο τους, τις αγρύπνιες του μακαρίτη SupMarcos τις νύχτες μετά τη προδοσία του Φεβρουαρίου 1995)² με εντάσσει στο στρατόπεδο της «μαφίας της εξουσίας», των συντηρητικών και των νεοφιλελεύθερων. Το λέω γιατί ο Javier Marías έχει συνεργαστεί με την ισπανική εφημερίδα El País και το Μεξικάνικο περιοδικό Letras Libres, και όχι μόνο συνηθίζει να αμφισβητεί με οξυδέρκεια τα στοιχεία που οι άλλοι καταπίνουν αμάσητα, αλλά και γιατί είναι έξυπνος και δεν μπορεί (ούτε νομίζω πως θέλει) να το κρύψει. Επιπλέον, ας μην ξεχνάμε ότι είναι μοναρχικός γιατί είναι βασιλιάς, ο Xavier I, του Βασιλείου της Redonda και μέλος της Βασιλικής Ισπανικής Ακαδημίας. Όλα αυτά είναι επαρκείς λόγοι για να χαρακτηριστεί ως συντηρητικός-νεοφιλελεύθερος-εχθρός-του-λαού-και-της-πρωτοπορίας-του-που-πορεύεται -ακάθεκτος-προς-την-ολοκλήρωση-της-ιστορίας, από τη νέα αστυνομία της σκέψης που μας έχουν επιβάλλει εδώ.

Γνωρίζετε ήδη πως με απασχολεί πολύ το «τι θα πουν», μια και έχω ένα καλό όνομα το οποίο πρέπει να διατηρήσω. Έτσι το σκέφτηκα σε βάθος και με σοβαρότητα, για ένα ολόκληρο κλάσμα του δευτερολέπτου. Με ιλιγγιώδη ταχύτητα, μπροστά από τα όμορφα μάτια μου πέρασαν hashtags, trending topics, likes και dislikes, μεσαία δάκτυλα, whatsapps, instagrams, feisbucazos, πρωινές συνεντεύξεις τύπου, στήλες εφημερίδων, άρθρα, ψημένες ξανά και ξανά ταμπέλες και καταδίκες.

Σκέφτηκα να ισχυριστώ, προς υπεράσπισή μου, ότι τα βιβλία του Javier Marías που κουβαλούσε ο αείμνηστος SupMarcos τις δύσκολες εκείνες ημέρες, συντρόφευαν εκείνα του Manuel Vázquez Montalbán και το «Perito en Lunas» του Miguel Hernández. Ότι ο Javier Marías είναι οπαδός (ή ήταν – η υποστήριξη μιας ποδοσφαιρικής ομάδας είναι σαν την αγάπη: είναι αιώνια ... μέχρι να τελειώσει) της Ρεάλ Μαδρίτης, ο Manuel Vázquez Montalbán της Μπαρτσελόνα, ο Mario Benedetti της Εθνική του Μοντεβιδέο, ο Almudena Grandes της Ατλέτικο Μαδρίτης, ο Juan Villoro της Necaxa και εγώ, με αυτόν τον επαρχιακό σοβινισμό που είναι τόσο της μόδας, των Jaguares της Chiapas.

Βλέπετε: αντί να αναφέρω το μπέιζμπολ – πλέον επίσημο κυβερνητικό άθλημα -επιλέγω το ποδόσφαιρο. Προσθέστε, λοιπόν, και αυτές τις αμαρτίες στην καταδικαστική απόφαση.

Φαντάζομαι ότι με τέτοια «όπλα» στο σακίδιό του – φημολογείται ότι εμπεριείχε μια δίγλωσση έκδοση των Σονέτων του

1. Ουβερτούρα: Πρόκειται για αυτόνομη μουσική σύνθεση που ακούγεται συνήθως πριν σηκωθεί η αυλαία σε μια όπερα ή ένα ορατόριο.

Είναι το εισαγωγικό τμήμα που προηγείται της σκηνικής δράσης και μας προετοιμάζει για την τραγική ή χαρούμενη διάθεση του έργου που θα ακολουθήσει.

2. Το Φεβρουάριο του 1995, κατά τη διάρκεια του διαλόγου μεταξύ του EZLN και της ομοσπονδιακής κυβέρνησης του Μεξικού, ο τότε πρόεδρος του Μεξικού Ernesto Zedillo Ponce de León και ο υπουργός διακυβέρνησης του Esteban Moctezuma Barragán εξαπέλυσαν σφοδρή στρατιωτική επίθεση εναντίον των ζαπατιστικών κοινοτήτων και της ηγεσίας του EZLN.

Σαίξπηρ, τους δύο τόμους του «Δον Κιχώτη» («Ευφάνταστου Ευγενή Don Quijote de la Mancha») και ένα παράλογο γαλλο-ισπανο-γαλλικό λεξικό -, ο μακαρίτης πρέπει να ζήλευε τον Guy Montag που είχε ανακαλύψει ένα βιβλιοπωλείο με κείμενα βιβλιοδετημένα στους εγκεφάλους των προγραμμαμένων του Fahrenheit 451 (Ray Bradbury, 1953)). Ίσως ήταν το νοτερό όνειρό του: αντί για στρατό, να διοικεί μια ανθρώπινη βιβλιοθήκη («Προσοχή! Αυτό είναι το σχέδιο μάχης: ο Ηράκλειτος, ο Joyce και ο Beckett θα σπείρουν τη σύγχυση στις τάξεις του εχθρού, ο Saramago, ο Neruda και ο Gelman θα πλευροκοπήσουν τον εχθρό από αριστερά, οι Vargas Llosa, Paz και Solzhenitsyn από δεξιά και οι García Lorca, Wilde, Sor Juana και Woolf αλλαγή θέσης. Οι υπόλοιποι, όλοι μαζί, σε ενιαίο μπλοκ. Τα υπόλοιπα τα ξέρετε: αν είναι πολλοί, τρέχουμε, εάν είναι λίγοι, κρυβόμαστε, αν δεν υπάρχει κανένας μπροστά, προχωράμε, γεννηθήκαμε για να πεθάνουμε! Αμφιβολίες, ερωτήσεις, αγωνίες, βρισιές από μέντα αλλά και από τις άλλες; Όχι, Dylan, εσύ στο τύμπανο»)

Κάποτε ρώτησα το μακαρίτη αν όντως είχε διαβάσει όλα όσα κουβαλούσε. Μου απάντησε πως όχι. Τα είχε απλά ώστε, σε περίπτωση δολοφονίας του, να είχαν οι δήμιοι του κάτι για να σκοτώσουν την ώρα τους, όσο εκείνος θα ψυχορραγούσε. Ναι, ξέρω, το μαύρο χιούμορ του μακαρίτη δεν ήταν και ιδιαίτερα αποδεκτό...., εντάξει όχι μόνο το χιούμορ του.

Τέλος, σας έλεγα πως δεν ήμουν σίγουρος αν θα έπρεπε να παραθέσω τον Javier Marías αντί του Lenin, του Marx (Karl και Groucho), του Malatesta, του Trotsky, του Mao ή του ήδη εξαντλημένου Εγχειριδίου του Ιστορικού Υλισμού (Poliester). Εξέτασα τα υπέρ και τα κατά και αφού δεν βρήκα κανένα υπέρ, αλλά πολλά κατά, αποφάσισα να το τολμήσω, προκειμένου να αυξήσω την ήδη μεγάλη δημοτικότητά μου στους κύκλους των διανοουμένων του 4ου Μετασχηματισμού. Πρέπει να διευκρινίσω ότι ο Javier Marías δεν ευθύνεται για αυτή την επίθεση στο πολιτικά ορθό, αφού δεν τον συμβουλευτήκα. Ελπίζω, αν το μάθει, να έχει την καλοσύνη, να με αποφύγει, αποδιώχνοντάς με σαν ένα ενοχλητικό έντομο – το οποίο κάλλιστα θα μπορούσε να είναι ένα σκαθάρι.

Αν εκσυγχρονισμός σημαίνει ότι, αντί να λιθοβολούμε οτιδήποτε μη κατανοητό (και άρα «διαφορετικό»), χρησιμοποιούμε τα tweets και dislikes, τότε υπάρχει πρόοδος. Από το λιθοβολισμό στην πυρά, από εκεί στο ικρίωμα, στη συνέχεια στην εκτέλεση, ακολούθως στην εξορία και στα πογκρόμ, στα στρατόπεδα συγκέντρωσης και στα «στρατηγικά χωριά³». Εδώ, στη γειτονιά μας, τα τείχη, οι πράκτορες του αλλοδαπών, votre papiers, s'il vous plait (τα χαρτιά σας, παρακαλώ).

Τα μέσα κοινωνικής δικτύωσης δεν αρκούν για να «εξαγνίσουν» τη νέα ενθρονισμένη Άρια φυλή: την άγνοια. Το σύστημα εξακολουθεί να χρειάζεται τη βία των κρατικών θεσμών για να «ολοκληρώσει» τα γιουρούσια του. Δεν ξέρω αν η απέχθεια για το διαφορετικό βρισκόταν στο DNA του Big Bang που δημιούργησε το σύμπαν, αλλά η άγνοια πάντα επιτίθεται και διώκει τη γνώση και τη δυνατότητά της: τη νοημοσύνη.

Εάν παλιά ο σκοταδισμός προχωρούσε έρποντας με την ταχύτητα των καροτσιών και των γαλέρων, σήμερα σερφάρει με την ταχύτητα των yottabytes (ένα yottabyte = 10²⁴ bytes) και του φωτός.

Θα μπορούσαμε να πούμε ότι τα μέσα κοινωνικής δικτύωσης έχουν τις κυβερνήσεις που τους αξίζουν. Αλλά ακόμα κι εκεί υπάρχει αντίσταση και εξέγερση. Υπάρχουν ακόμα εκείνοι που δεν ακολουθούν το φλαουτίστα του «trending topic», και επιλέγουν τον προβληματισμό, την ανάλυση, την αμφιβολία, την αμφισβήτηση. Μία μειοψηφία περιθωριοποιημένη και καταπιεσμένη από «influencers» και άλλους κρετίνους, που ανακαλύπτουν ότι η ηλιθιότητα μπορεί επίσης να αποκτήσει φήμη και κοινωνική αναγνώριση. Αλλά οι δυνατότητες των μέσων κοινωνικής δικτύωσης είναι ταυτόχρονα και το όριό τους: το εφήμερο τραβάει από τη μύτη τα φώτα της δημοσιότητας και η διακοπή είναι αδύνατη, εάν θέλετε να είστε μέσα στα πράγματα. Ο χειρότερος εχθρός του σκανδάλου είναι το επόμενο σκάνδαλο που ακολουθεί ευθύς αμέσως.

Τα παραδοσιακά μέσα επικοινωνίας έχουν παρασυρθεί από στην εικονική μέθη. Το σύνολο σχεδόν του έντυπου τύπου δεν κάνει τίποτα άλλο από το να ανακυκλώνει ό,τι είναι της μόδας στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης, αλλά όσο κι αν προσπαθεί εξακολουθεί να υστερεί. Εκκρεμεί ακόμη να καλύψει το κενό ενός τύπου που ερευνά, προκαλεί τη σκέψη, ενισχύει τη νοημοσύνη και ενθαρρύνει τη γνώση.

3. Πρόγραμμα των Στρατηγικών Χωριών. Το 1962 η CIA και η κυβέρνηση του νότιου Βιετνάμ εφάρμοσαν το εν λόγω πρόγραμμα που αφορούσε το βίαιο εκποτισμόν κατοίκων των κοινοτήτων που θεωρούνταν φιλικά προσκείμενοι στους αντάρτες Βιετκόγκ και τη μεταφορά τους σε ελεγχόμενους οικισμούς. Στόχος του προγράμματος η απομόνωση των ανταρτών από τις κοινότητες.

Με τον τρόπο του, και με ισχυρό τεχνολογικό μηχανισμό στη διάθεσή του, το σύστημα πολεμά την πραγματικότητα με τον καλύτερο τρόπο: δημιουργώντας μια εναλλακτική πραγματικότητα και προσελκύοντας την προσοχή και την ενέργεια του κόσμου-κόσμου σε αυτή. Οι κυβερνήσεις χαρακτηρίζονται και βαθμολογούνται, θετικά ή αρνητικά, από την εικονική τους δημοτικότητα, όχι από τις αποφάσεις και τις πράξεις τους ή τον τρόπο που αντιμετωπίζουν τα απρόοπτα. Έτσι, κακές κυβερνήσεις θριαμβεύουν στα «ευλογημένα μέσα κοινωνικής δικτύωσης», παρόλο που η πραγματική πραγματικότητα οδεύει επίμονα προς την άβυσσο. Η εικονική πραγματικότητα σκεπάζει με ντροπή τον γυμνό βασιλιά και ο τύραννος παρουσιάζεται ως δημοκράτης, ο αντιδραστικός ως μετασχηματιστής, ο ηλίθιος ως έξυπνος και ο αδαής ως σοφός.

Αλλά δεν είναι μόνο αυτό. Το σύστημα έχει ανακαλύψει εκ νέου ότι το κυνήγι των «διαφορετικών» έχει οπαδούς. Απόψεις και καταδικαστικές αποφάσεις προσώπων όπως ο Trump, ο Bolsonaro, ο Macri, ο Moreno, ο López Obrador, ο Ortega, ο Piñera, ο Putin, ο Macron, η Merkel, ο Τσίπρας, ο Johnson και ____ (συμπληρώστε το όνομα της επιλογής σας) προκαλούν ουρλιαχτά επιδοκίμασias στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης. Έτσι εκδίδονται αποφάσεις και ποινές που θα σκανδάλιζαν τον οποιονδήποτε με την ελάχιστη αξιοπρέπεια, οι οποίες δεν μένουν στα λόγια. Το αλλοδαπών (La migra), οι Αμερικανοί minutemen (πολιτοφυλακές) και η μεξικανική Εθνοφυλακή εκτελούν την καταδικαστική απόφαση εναντίον των μεταναστών ενώ οι εκτελεστές που πυροβόλησαν τον Samir Flores Soberanes προειδοποιούν τους “ριζοσπάστες της αριστεράς που, για μένα, δεν είναι τίποτα άλλο από συντηρητικοί» (AMLO dixit)⁴. Και ακολουθεί το «νίψιμο των χειρών»: ο Trump θα καταδικάσει τη σφαγή στο Ελ Πάσο του Τέξας ενώ ο López Obrador θα πει, συνομιλώντας με επιχειρηματίες, ότι η δολοφονία του Samir θα διερευνηθεί.

Όχι, δεν θα σας προσβάλλουμε λέγοντας ότι σας το είχαμε πει (αλλά... σας το είχαμε πει).

Το φίδι, ελεύθερο από το κέλυφος, ξετυλίγεται και χαίρεται, επευφημεί και χειροκροτεί τον εαυτό του. Και, σιγά-σιγά, ξεκινάει το ασφυκτικό αγκάλιασμα της μοναδικής σκέψης. Κανείς δεν πρέπει να εναντιωθεί στον ισχυρό. Κανείς δεν πρέπει να αψηφήσει την παντοδυναμία του στα μέσα μαζικής ενημέρωσης, στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης, στον ακαδημαϊκό κόσμο, την περιφρόνησή του για τις τέχνες και τις επιστήμες, τους δόλιους οικονομικούς χειρισμούς του, τις ευλογίες και τις κατάρες του από τον άμβωνα που χτίστηκε με το κονίαμα των φεμάτων, της υποκρισίας, της εκπλήρωσης των απειλών, των εικονικών και πραγματικών επιθέσεων των σκουριασμένων καστανοχιτώνων. Κανείς δεν πρέπει να τολμήσει να θεωρήσει ως σημείο αναφοράς του την πραγματικότητα – και όχι τα θυμωμένα και βαρετά κηρύγματα και τις διατριβές εκείνου που μόνο στην εξέδρα υφίσταται.

Ω, το ξέρουμε. Σύγχυση. Εκεί πάνω διακηρύττουν πως όλα πάνε καλά, και εδώ κάτω σας λέμε ότι όλα πάνε στραβά, και θα επιδεινωθούν. Παρόλο που τώρα όλη η κριτική σκέψη, όλη η επιστημονική ανάλυση και η τέχνη που αποκαλύπτει και επαναστατεί, δεν έχει απέναντί της την πραγματικότητα, αλλά τις ετικέτες του «δεξιού», «συντηρητικού», «αντιδραστικού», «fifi»⁵ ή όποιο άλλο ευφυολόγημα εκστομίσουν τα χείλη του ιεροεξεταστή και διαχειριστή που μοιράζει αμαρτίες και καταδίκες, στο σιφλίκι που μας έχουν επιβάλλει.

Και έχετε δίκιο: τα κωμικά ξεσπάσματα ενός Calderón, ενός Fox, ενός ξεπερασμένου PAN⁶, ενός PRI⁷ που δωροδοκεί τον ιατροδικαστή για να καθυστερήσει το πιστοποιητικό θανάτου, ενός PRD⁸ που με κάποιο τρόπο πρέπει να αποδείξει πως εξακολουθεί να υπάρχει καθώς και των διανοουμένων που τα ακολουθούν, μοιάζει σα να έχουν ενορχηστρωθεί από το κυβερνητικό κόμμα, αφού καταφέρνουν μονάχα δύο πράγματα:

4. « Ακούστε, ριζοσπάστες της αριστεράς, για μένα δεν είστε τίποτα περισσότερο από μια χούφτα συντηρητικών». Αυτή ήταν η απάντηση του αριστερού προέδρου Andrés Manuel López Obrador, Μέτωπο των Λαών για την Υπεράσπιση της Γης και του Νερού στις διαμαρτυρίες των αγωνιστών του Μετώπου των Λαών για την Υπεράσπιση της Γης και του Νερού των πολιτειών Morelos-Puebla-Tlaxcala, που είχαν συγκεντρωθεί στην Cuautla του Morelos με αφορμή την επίσκεψη του στις 10 Φεβρουαρίου 2019 (10 μέρες πριν τη δολοφονία του Samir Flores Soberanes) σκοπός της οποίας ήταν η προώθηση του δημοψηφίσματος και η χειραγώγηση των κατοίκων.

5. Fifi. Πρόκειται για χαρακτηρισμό που χρησιμοποιεί συχνά ο Andrés Manuel López Obrador, ιδίως κατά τις καθημερινές πρωινές συνεντεύξεις τύπου, για να απαξιώσει όλους όσους του ασκούν κριτική. Μεξικανισμός που σημαίνει αστός, σαλονάτος, συντηρητικός.

6. Το δεξιό Κόμμα Εθνικής Δράσης

7. Το κεντροδεξιό και επί 70 χρόνια κυβερνών Θεσμικό Επαναστατικό Κόμμα

8. Το αριστερό Κόμμα Δημοκρατικής Επανάστασης.

Το ένα είναι ότι δίνουν υλικό προς εύκολη διάψευση, ακόμα και από κάποιον που δεν ξέρει που βρίσκεται. Το άλλο είναι ότι έτσι ακυρώνεται οποιαδήποτε κριτική και παρατήρηση που στηρίζεται σε μια σχολαστική και τεκμηριωμένη ανάλυση. Το οποίο επίσης σημαίνει ότι οποιαδήποτε κριτική προερχόμενη, ας μην πούμε από την αριστερά, αλλά από προοδευτικούς και φιλελεύθερους δημοκρατικούς κύκλους, ακούγεται ως μια ακόμα νότα στη φάλτσα Συμφωνία της συνωμοσίας και του «ήπιου πραξικοπήματος» (το παραπλανητικό παραμύθι της μόδας) στην οποία καταφεύγει ο ανώτατος.

Εσείς θα περιμένατε λίγη ψυχραιμία, περισσότερη ανάλυση και λιγότερα συνθήματα κι από τις δύο πλευρές. Δεν υπάρχει όμως, ούτε πρόκειται να υπάρξει. Οι τάσεις της δεξιάς που τώρα τσακώνονται, αφήνοντας την αριστερά και την πρόοδο στο ρόλο του θεατή, βρίσκονται σε πόλεμο. Κάποιοι για να παραμείνουν στην Εξουσία (ή σε αυτό που πιστεύουν πως είναι Εξουσία) και άλλοι για να επιστρέψουν στον προνομιούχο χώρο, στον άμβωνα από τον οποίο θα μπορούσαν ξανά να κυριαρχήσουν.

Σε ποιον να πιστέψει κανείς;

Έχετε δίκιο: σε κανέναν.

Ούτε στην πραγματικότητα;

Κοιτάζτε, ακούστε, αισθανθείτε, μυρίστε, μιλήστε, η πραγματικότητά σας πονάει.

Γιατί, ναι, το ξέρουμε, η βροχή πέφτει παντού και πάνω σε όλους. Τουλάχιστον εδώ κάτω. Ίσως κάποιοι, κάποιες, κάποιους, μόλις τώρα αρχίζουν να νιώθουν τις κρύες σταγόνες που κεντρίζουν το σώμα τους. Αλλά για άλλ@ς, και όχι μόνο για τους ιθαγενείς λαούς, ρίχνει κατακλυσμό: λεηλασίες, ληστείες, απειλές, διώξεις, φυλακές, εξαφανίσεις, βιασμοί, ξυλοδαρμοί, θάνατος ... και, ναι, μερικές φορές, ελεημοσύνη.

Θέλετε μια λίστα; Είναι δύσκολο, αλλά μια πρόχειρη θα μπορούσε να είναι η εξής:

– Οι συγγενείς των κρατουμένων, των δολοφονημένων, των εξαφανισμένων, που αναζητούν την αλήθεια και τη δικαιοσύνη. Και το ερώτημα που θα παραμένει πάντα αναπάντητο είναι, γιατί; Ο μεγάλος παραλογισμός του χάους που μοιράζει τις απουσίες γιατί έτσι, λόγω στατιστικών πιθανοτήτων, σαν λαχείο. Εάν ο θάνατος μπορεί να είναι τρομερός, το να μη γνωρίζεις τι συνέβη και γιατί, είναι πέρα από κάθε ανθρώπινη λογική. Πρόκειται για μια σκληρότητα που θα μπορούσε να τη μηχανευτεί μόνο το ανθρώπινο μυαλό.

– Οι άλλοιες, ίσους επιτέλους με τις γυναίκες όλων των ηλικιών, τα παιδιά, τους ηλικιωμένους, τους άνδρες, τους δολοφονημένους και τις δολοφονημένες, τους εξαφανισμένους και τις εξαφανισμένες – ο θάνατος και η σκληρή κόλαση της εξαφάνισης, εξισώνοντας επιτέλους φύλα, φυλές, χρώματα-.

– Οι γυναίκες, πάντα οι γυναίκες, χτυπημένες, βιασμένες, εξαφανισμένες, δολοφονημένες.

– Τα κατακτημένα από τα πιο παράλογα mega-προγράμματα χωριά, ταπεινωμένα από τις ίδιες παλιές – αν και με διαφορετικό όνομα – ελεημοσύνες, και πανομοιότυπες απαιτήσεις: σκύψε το κεφάλι, υπάκουσε, γονάτισε, ταπεινώσου, υποτάξου, εξαφανίσου. Και το όπλο του «προοδευτικού» εκτελεστή που δολοφόνησε τον Samir Flores νομίζοντας ότι, σκοτώνοντάς τον, σκότωνε τον αγώνα του.

– Οι δημοσιογράφοι που λογοκρίνονται με απειλές, δωροδοκίες, εικονική και πραγματική παρενόχληση, εξαφάνιση, φυλακή, δολοφονία.

– Οι Εργαζόμεν@ της υπαίθρου και της πόλης, που διέθεταν εργασία μέχρι χθες και σήμερα, ή οποιαδήποτε στιγμή, μετατρέπονται σε χρεωμένους ανέργους.

– Οι Γιατροί και οι νοσηλεύτριες που ζητούν από τον/την ασθενή να φέρει τη γάζα του, τη σύριγγά του, τον επίδεσμό του, το φάρμακό του «γιατί δεν υπάρχει και εγώ μπορώ να σας πω μόνο από τι πρόκειται να πεθάνετε, το οποίο, στις μέρες μας, είναι ήδη ένα πλεονέκτημα, δεδομένης της κατάστασης. Αλλά κοιτάzte, θα σας δώσω εδώ ένα αντίγραφο των κυβερνητικών υποσχέσεων. Ναι, θα σας πρότεινα να αρρωστήσετε του χρόνου, ίσως τότε...»

– Οι οργανώσεις, οι ομάδες, οι πολιτικές και κοινωνικές συλλογικότητες της αριστεράς που αντιμετωπίζουν το δίλημμα: υποταγή ή δίκαιη.

– Οποιοσδήποτε άνθρωπος, θύμα επίθεσης, εκβιασμού, απαγωγής, εξαφάνισης, δολοφονίας, απογυμνωμένος από αυτά που έχει κερδίσει από τη δουλειά του, από την ελευθερία του, από τη ζωή του.

– Οι επιστήμονες χωρίς κονδύλια. Οι καλλιτέχνες και οι δημιουργοί χωρίς στέγη. Οι διανοούμενοι που αμαρτάνουν επειδή σκέφτονται – μην υπερβάλλετε, αγαπητέ μου, δεν είναι αμαρτία να σκέφτεστε, αλλά να εκφράζετε αυτό που σκέφτεστε - . Όλα είναι νεοφιλελεύθερα και «fifí» έως ότου η προσχώρηση σας στην Εξουσία να βεβαιωθεί δεόντως. Η πρωινή συνέντευξη τύπου σκοτώνει τη στήλη, την ανάλυση, το ρεπορτάζ, την έρευνα, τη γνώση, τη νοημοσύνη.

– Οι μετανάστες που αναζητούν αμερικανικά όνειρα και βρίσκουν μεξικάνικους εφιάλτες με το έμβλημα της Εθνοφυλακής, η οποία επιδιώκει μια αδέξια νομιμοποίηση, υποστηρίζοντας ότι η σκληρότητα εναντίον των διαφορετικών έχει επίσης υπηκοότητα, και τη σφραγίδα του αετού που καταβροχθίζει ένα φίδι⁹.

Εάν δεν βλέπετε τον εαυτό σας σε αυτή τη λίστα, ούτε έχετε συγγενείς, φίλους, γνωστούς, που θα ανήκαν σε κάποια από τις παραπάνω περιπτώσεις, τότε δεν καταλαβαίνω για ποιο λόγο διαβάζετε αυτό το ... Αχ! Μπήκατε εδώ από την Google; Ω, η Google και το YouTube! «Πόσον ανεξερεύνητοι είναι οι κρίσεις του, πόσον ανεξιχνίαστοι οι οδοί του» (Προς Ρωμαίους. Κεφάλαιο 11, στίχος 33, – ναι, το γκούγκλαρα... συγγνώμη, δεν μπόρεσα να αποφύγω τον πειρασμό. Εξάλλου, είναι της μόδας σήμερα η παράθεση, κατά το δοκούν, της Αγίας Γραφής –).

(...)

Ακόμα εδώ; Λοιπόν, με δική σας ευθύνη. Αλλά σας προειδοποιώ πως θα πρέπει να διαβάσετε.

Και το να διαβάζεις, αγαπητή μου, είναι σαν να κάνεις έρωτα: υπάρχουν πολλές στάσεις και τρόποι, ημερολόγια και γεωγραφίες, τεχνικές και τεχνολογίες. Και ακόμη και έτσι, πάντα θα είναι απαραίτητο ένα Καμασούτρα ανάγνωσης.

Είστε έτοιμη; Ένα καφέ; Μια σόδα; Νερό; Καπνό; Κάποια ουσία επιτρεπόμενη ή μη;

Ωραία λοιπόν.

Αλλά, πριν, λίγη φαντασία: ας ρίξουμε μια ματιά σε μια πιθανή πραγματικότητα. Εξάλλου, από τις επιστήμες (που σήμερα εκτοπίζονται από την ελαφρότητα των ψευδοεπιστημών και την «λατρεία» του εσωτερισμού, το new age και την ολιστική του – σαν μνημόνιο – τάξη, το εργαστήριό μου για μια αίθουσα γιόγκα! – το «like» ως κριτήριο της αλήθειας), γνωρίζουμε ότι η φαντασία δεν είναι παρά μια εφικτή πραγματικότητα.

Τώρα πείτε μου: Θα είναι δυνατή η βροχή που θα πέσει; Έχετε δει την βροχή να πέφτει σε μια ηλιόλουστη μέρα;

(Συνεχίζεται ...)

Από τα βουνά του νοτιοανατολικού Μεξικού.

Ο SupGaleano.

9. Πρόκειται για το έμβλημα της μεξικανικής σημαίας.

Εξασκώντας τα Ομμμ του για να υποβάλλει αίτηση υποτροφίας στο Conacyt (Εθνικό Συμβούλιο Επιστήμης και Τεχνολογίας).

Μεξικό, Αύγουστος 2019.

Από το σημειωματάριο του Γατόσκυλου:

– Ο τύραννος απεχθάνεται τη νοημοσύνη. Όχι μόνο επειδή τον αμφισβητεί και τον προκαλεί, αλλά κυρίως επειδή στερείται αυτής και, όντας ανέφικτη για εκείνον, την απαγορεύει και την διώκει. Να φοβάστε τον ικανό και πανούργο Τύραννο, αλλά να φοβάστε διπλά τον αδαή, γιατί η άγνοια αποκτηνώνει μέσω της συναίνεσης και υποδουλώνει. Και δεν είναι λίγες οι φορές που η αφελής ελπίδα δεν είναι τίποτε άλλο από το αγαπημένο κοστούμι της άγνοιας.

– Η άγνοια θα έχει πάντα περισσότερους οπαδούς από τη νοημοσύνη και τη γνώση. Όχι μόνο επειδή είναι ευκολότερη, αλλά επειδή η άγνοια θα είναι πάντα στη μόδα, δημοφιλής και ελκυστική.

– Η άγνοια είναι πιο κερδοφόρα από τη νοημοσύνη και τη γνώση, και πιο φθηνή.

– Η άγνοια είναι η μητέρα της δειλίας, της προδοσίας και της λήθης.

– Ο τύραννος σπέρνει και καλλιεργεί την άγνοια. Ο αδαής θα χρειάζεται πάντα έναν ποιμένα για να τον καθοδηγεί. Ο τύραννος, ένα κοπάδι να τον ακολουθεί.

– Η νοημοσύνη γίνεται καρπός όταν ωριμάζει ταυτόχρονα με τη γνώση. Και δεν ξεδιψά ποτέ, ακόμα και όταν ποτίζεται από άλλες πηγές.

– Με τη γνώση, η νοημοσύνη ανακαλύπτει ότι ο τύραννος είναι όχι μόνο περιττός, αλλά και φθαρτός. Η ημερομηνία λήξης του συμπίπτει με την ημερομηνία λήξης της υπομονής του σκλάβου.

– Η νοημοσύνη δεν πεθαίνει, δεν υποτάσσεται. Ενδεχομένως, κρύβεται και περιμένει τη στιγμή που θα μετατραπεί σε ασπίδα και όπλο. Στα ζαπατιστικά χωριά των βουνών του νοτιοανατολικού Μεξικού, η νοημοσύνη που μετατρέπεται σε γνώση ονομάζεται και «αξιοπρέπεια».

Βεβαιώνω

Το γατόσκυλο χωρίς χαρτιά.

Γαβ-μιάου (ή μήπως το αντίστροφο;)

Μεξικό, Αύγουστος 2019. Αρχίζει να βρέχει.

ADAGIO-ALLEGRO MOLTO SE MI MINORE: ΜΙΑ ΠΙΘΑΝΗ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ. (ΑΠΟ ΤΟ ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑΡΙΟ ΤΟΥ ΓΑΤΟΣΚΥΛΟΥ)

13 Αυγούστου 2019

«Η τρέλα είναι σαν τη βαρύτητα, ξέρεις. Το μόνο που χρειάζεται είναι ένα μικρό σπρώξιμο»

Ο Τζόκερ στο ρόλο του Heath Ledger (ή μήπως το αντίστροφο;)

Κανείς δεν ξέρει μετά βεβαιότητας πώς ξεκίνησαν όλα. Ακόμα και οι Tercios Compas¹⁰, που επιδόθηκαν στο έργο της ανασύστασης των γεγονότων, δεν μπορούν να προσδιορίσουν την ακριβή στιγμή ή το ακριβές συμβάν με το οποίο ξεκίνησε η ιστορία που θα σας διηγηθώ τώρα.

Σύμφωνα με μια εκδοχή, ο SupGaleano προκάλεσε τα πάντα. Σύμφωνα με άλλες, ο SupGaleano απλά το ξεκίνησε, και ήταν ο Εξεγερμένος Υποδιοικητής Moisés εκείνος που το συνέχισε και το ολοκλήρωσε.

Να λοιπόν πώς έχουν τα πράγματα. Ο SupGaleano σε ένα από τα κείμενά του αναφέρθηκε στο εξής γεγονός: το Φεβρουάριο του 2011 η δημοσιογράφος Carmen Aristegui σε μια από τις εκπομπές του προγράμματός της, εξέφρασε την απορία αν ο τότε επικεφαλής της κυβέρνησης, Felipe Calderón Hinojosa, έπασχε από αλκοολισμό, προσθέτοντας πως θα έπρεπε να ενημερωθεί η χώρα σχετικά με την κατάσταση της υγείας του επικεφαλής της ομοσπονδιακής εκτελεστικής εξουσίας. Ως αντίποινα, η δημοσιογράφος απολύθηκε. Ως εδώ, κανένα πρόβλημα. Έτσι έγιναν τα πράγματα και μπορείτε

10. Tercios Compas ονομάζονται οι σύντροφοι και οι συντρόφισσες που δουλεύουν στα ζαπατιστικά μέσα ενημέρωσης.

να συμβουλευτείτε τον τύπο σχετικά με το συγκεκριμένο γεγονός.

Η φασαρία ξεκίνησε, όταν ο SupGaleano πρόσθεσε κάτι σαν: «Η τρέλα, όπως επισήμανε και ο ακατανόητος γνώστης της ανθρώπινης ψυχής, είναι σαν τη βαρύτητα: το μόνο που χρειάζεται είναι ένα μικρό σπρώξιμο. Η κατάληψη της Εξουσίας είναι αυτό το ακαταμάχητο σπρώξιμο που όλοι εκεί επάνω λαχταρούν και αρχίζει με 3 απλές λέξεις «εδώ διατάζω εγώ».

Αν τώρα εσείς ελπίζετε πως κάποιος από τα ΜΜΕ θα αμφισβητήσει τις πνευματικές ικανότητες του σημερινού επικεφαλής της ομοσπονδιακής εκτελεστικής εξουσίας (όποιες κι αν έχει ο καθένας, δεν είπε «είναι τρελός»), θα περιμένετε μάταια. Γιατί κανείς δε θα τολμήσει να το κάνει».

Την επόμενη μέρα, σε αυτό το φάρο του σχεδόν θείου φωτός, που είναι οι πρωινές συνεντεύξεις τύπου του πιθανού παράφρονά, ένας άνθρωπος του τύπου τόλμησε να ζητήσει την άποψή του σχετικά με το παραπάνω σχόλιο. Ο ερωτώμενος παρέμεινε σιωπηλός και, παρόλο που οι μορφασμοί στο πρόσωπό του φανέρωναν το θυμό του, τελείωσε επί τόπου τη συνέντευξη τύπου χωρίς να έχει εξηγήσει με ποιο τρόπο ακριβώς ωφελείται η χώρα από την υπακοή στις εντολές του Donald Trump. Ποτέ δεν διευκρίνισε σε ποια χώρα αναφερόταν.

Σύμφωνα με τον υπεύθυνο Κοινωνικής Επικοινωνίας της Προεδρίας, ο αρχηγός (έτσι είπε) ένωσε μια αδιαθεσία λόγω μιας πιθανής στομαχικής συμφοράς που οφειλόταν σε χαλασμένη τροφή.

Την επόμενη μέρα, και αφού είχε πλέον αναρρώσει, ο ανώτατος άρχοντας (έτσι τον παρουσίασε ο υπεύθυνος Κοινωνικής Επικοινωνίας), είπε ότι, κατά τη γνώμη του, εκείνοι που εμφανίζονται ως αριστεροί ριζοσπάστες δεν είναι παρά ριζοσπάστες της δεξιάς που κρύβονται πίσω από μια κουκούλα και διατηρούν το κίνημά τους σε 4 δήμους της νοτιοανατολικής μεξικανικής πολιτείας της Chiapas – κι αυτό χάρη στην οικονομική βοήθεια που λαμβάνουν από τους Illuminati – ενώ «ο Μάρκος» (έτσι είπε) στην πραγματικότητα βρισκόταν στη Γαλλία. Στο Παρίσι, για να είμαστε ακριβείς, σύμφωνα με τα στοιχεία που διέθετε εκείνος.

Ο SupGaleano απάντησε με ένα κείμενο στο οποίο περιέγραφε την πλατεία Pigalle με τέτοιες λεπτομέρειες που δεν υπάρχουν ούτε στον οδηγό Michelin, επισημαίνοντας το παράδοξο της ύπαρξης της σαρκικής αμαρτίας σε τέτοια εγγύτητα με την Sacré-Coeur που στέφει τη Μονμάρτη, και ζητούσε συγνώμη για την αδυναμία του να δώσει περισσότερα στοιχεία, δεδομένου ότι ασκούσε το «αρχαιότερο επάγγελμα του κόσμου» (έτσι είπε) και έπρεπε να εξυπηρετήσει τους πελάτες. Κάποιοι λένε πως ο Sup επεσύναπτε και μια φωτογραφία στην οποία ξεχώριζαν οι υπέροχες και καλλιγραμμες γάμπες του. Στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης του 4M (4ου Μετασχηματισμού)¹¹ ισχυρίστηκαν πως ήταν προϊόν photo-shop και πως στην πραγματικότητα δεν ήταν και τόσο καλός αυτός «με την κάλτσα στη μούρη» (έτσι είπαν) – αν και δεν ήταν λίγοι, λίγες, λίγοι εκείνοι που αποθήκευσαν την εικόνα στο φάκελο με την εξής προειδοποίηση «Μη τον ανοίξετε σε περίπτωση θανάτου μου».

Στην πρωινή συνέντευξη τύπου της επομένης, ο ανώτατος άρχοντας, με μια μικρή δόση αυτοκριτικής, διευκρίνισε πως, σύμφωνα με τα στοιχεία που είχε, δεν βρισκόταν στο Παρίσι (ο Sup εννοείται), αλλά στην Ελλάδα. Στη Λέσβο για να είμαστε πιο ακριβείς. Ο SupGaleano ανταπάντησε με άλλο κείμενο στο οποίο περιέγραφε τις συνθήκες κάτω από τις οποίες οι παράνομοι μετανάστες μεταφέρονταν στην Ευρώπη... προσπαθώντας να δραπετεύσουν από τους πολέμους που προωθούσαν οι ευρωπαϊκές κυβερνήσεις.

Δεν πέρασε μια μέρα και ξανά διόρθωση στην πρωινή συνέντευξη τύπου: «ο Υποκωμικός» (έτσι είπε ο αρχηγός) στην πραγματικότητα βρισκόταν στην Αυστραλία, σύμφωνα με τις πληροφορίες του. Στο Σύνδνεϋ, στην παραλία Lady Bay Beach, για να είμαστε πιο ακριβείς.

Ο Sup απάντησε με ένα ποίημα στα cursi, δικής του, υποτίθεται, έμπνευσης, που έλεγε σε κάποιο σημείο: «η σκιά που διαλύεται στη θάλασσα/σαν να πέθαινε στο φως/μακρινές και υγρές οι αγρύπνιες/παρούσα μια διψασμένη ελπίδα...» το οποίο συνοδευόταν από μια φωτογραφία που η ευπρέπεια και τα χρηστά ήθη δεν μου επιτρέπουν να περιγράψω. Το μόνο που μπορώ να πω είναι ότι ο Sup φορούσε την κουκούλα, τον μπερέ, την πίττα και τίποτε άλλο (καταλαβαίνετε τι εννοώ, έτσι δεν είναι;).

11. Έτσι ονομάζεται το κυβερνητικό πρόγραμμα του Andrés Manuel López Obrador, το οποίο παρουσιάζεται ως συνέχεια των τριών προηγούμενων μετασχηματισμών στην ιστορία της χώρας: της Ανεξαρτησίας, της Μεταρρύθμισης και της Επανάστασης του 1910.

Ο ανώτατος, το ίδιο απόγευμα, ξέσπασε και ανέβασε στο τουίτερ ότι η υπομονή του (του Ανώτατου, εννοείται) είχε εξαντληθεί και ότι διέθετε όλα τα απαραίτητα μέσα για να επιβάλλει την τάξη στη «Charas» (έτσι έγραψε) και να τελειώνουμε μια και καλή με τις «μαριονέτες με το πάνινο πρόσωπο» (έτσι είπε).

Στη NOTIMEX διόρθωσαν «στην Chiapas» και στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης, κάποιος έγραψε δειλά το παρακάτω τουίτ: «Μα δεν βρισκόταν στη Γαλλία-Ελλάδα-Αυστραλία;»

Στην πρωινή συνέντευξη τύπου ο πεφωτισμένος τα έβαλε με τα πάντα: δήλωσε πως αυτός, ο αληθινός ηγέτης, είχε την ιερή αποστολή να διαφυλάξει την ασυγκράτητη πορεία του 4ου Μετασχηματισμού προσθέτοντας: «στο μπουντουάρ μου έχω όλα τα μέσα για να το πετύχω». Στη NOTIMEX διόρθωσαν την απομαγνητοφώνηση γράφοντας «στο γραφείο μου».

Τότε ήταν που παρενέβη ο Εξεγερμένος Υποδιοικητής Moisés, που με μια λιτή ανακοίνωση δήλωνε: «εσείς είστε ένα ακόμα τούβλο στο τείχος. Εμείς είμαστε μια από τις πολλές βαριοπούλες».

Ο ανώτατος άρχοντας, ο υπέρτατος ηγέτης, αυτός που όλοι περιμέναμε (έτσι είπε ο παρουσιαστής της συνέντευξης τύπου, αν και στη NOTIMEX προσέθεσαν «και όλες»), δήλωσε πως δεν φοβόταν να επιβάλλει την τάξη στη δημοκρατία του (στη NOTIMEX διόρθωσαν «στη δημοκρατία μας»).

Ο Εξεγερμένος Υποδιοικητής Moisés ανταπάντησε με την εξής φράση: «Εσείς είστε μόνο μια ροχάλα στη θάλασσα της ιστορίας. Εμείς είμαστε η θάλασσα των ονείρων μας. Εσείς είστε μόνο σκόνη στον άνεμο. Ik O'tik (εμείς είμαστε άνεμος)».

Όλοι συμφωνούν πως αυτό ήταν που πυροδότησε τα πάντα. Ο ανώτατος θα μπορούσε να είναι ας πούμε ανεκτικός, αλλά να αμφισβητείται ο ρόλος του στην παγκόσμια Ιστορία (με κεφαλαίο) ε, αυτό πάει πολύ.

Ο Νόμος NAY¹²

Το Κογκρέσο, με τη συντριπτική πλειοψηφία του 4ου Μετασχηματισμού – στην οποία προσχώρησαν, με πατριωτικό πάθος, το PVEM, το PAN, το PRI και άλλα κομματίδια – υπερψήφισε fast track, το Νόμο Ανεπιθύμητης Ύπαρξης (NAY τα αρχικά του). Παρόλο που δεν είχαν περάσει παρά λίγα λεπτά από την κατάθεσή της πρότασης νόμου από την ομοσπονδιακή εκτελεστική εξουσία, οι βουλευτές κατάλαβαν αυτοστιγμεί ότι ο νόμος NAY αποτελούσε ένα δικανικό θαύμα, ένα φως μέσα στο σκοτάδι, ένα φάρο που θα οδηγούσε τη χώρα (ποτέ δεν διευκρίνισαν σε ποια χώρα αναφέρονταν) σε ένα φωτεινό μέλλον. Ergo, τον ενέκριναν μετά χειροκροτημάτων.

Σε κάποια από τις παραγράφους του, ως λογικό επακόλουθο του νόμου που απαγόρευε την δυνατότητα στον οποιονδήποτε να κερδίζει περισσότερα από την ομοσπονδιακή κυβέρνηση, απαγορευόταν ρητώς να είναι και εξυπνότερος του ανώτατου. Οποιοσδήποτε με IQ ανώτερο του αγαπημένου ηγέτη, θα φυλακιζόταν ή θα εξοριζόταν από τη χώρα (ποτέ δεν αποσαφηνίστηκε σε ποια χώρα αναφερόταν ο νόμος NAY). Ανακοινώθηκε τότε, ότι οι κάτοικοι θα υποβάλλονταν σε υποχρεωτικά τεστ νοημοσύνης προκειμένου να εντοπιστούν οι παραβάτες. Το «IQ» δεν έπρεπε να υπερβαίνει αυτό του αγαπημένου, θαυμάσιου και ποτέ ιδιαίτερα ισορροπημένου ηγέτη, για το λόγο αυτό το 99.999% του πληθυσμού θα παρέμενε στο επίπεδο της «ανεπιθύμητης ύπαρξης» αν δεν ήταν...

Η παρέα, που είναι παρέα και η γειτονιά που είναι γειτονιά. Έτσι, μπορούσες να αγοράσεις, είτε από το ιντερνέτ είτε από μικροπωλητές, ένα χάπι που ανέστειλε την νοητική εξέλιξη. «Μη το ρισκάρεις, διάλεξε το σίγουρο. Τσάμπα, τσάμπα, τα πάντα νόμιμα, φίλε μου», διάβαζες ή άκουγες στη διαφήμιση. Δεν ήταν λίγοι κι εκείνοι που πουλούσαν αντίγραφα του τεστ με μια επιπλέον επιβάρυνση στην τιμή αν συμπεριλαμβάνονταν οι λανθασμένες απαντήσεις που θα σου εξασφάλιζαν την παραμονή σου στα πάτρια εδάφη. Επίσης, πραγματοποιούνταν μαθήματα προετοιμασίας για το τεστ, όπου μάθαινες τον τρόπο απόκτησης χαμηλής βαθμολογίας.

12. Ley LEI στα ισπανικά.

Εκτός από ένα κοριτσάκι 6 ετών που ξέρασε το χάπι, όλοι απέδειξαν με επιτυχία πως ήταν λιγότερο έξυπνοι από τον ανώτατο. Το κοριτσάκι εξορίστηκε μαζί με όλη της την οικογένεια για να μην μπορεί κανείς να κατηγορήσει τον ανώτατο ότι χώριζε τους γιους από τους γονείς. Στη NOTIMEX προσέθεσαν «και τις κόρες».

Σε άλλη παράγραφο, απαγορευόταν η αθεΐα και ο αγνωστικισμός επιτρεπόταν μόνο εφόσον δεν εκφραζόταν «σκέψη, λόγος και έργο». Οι άθεοι κάτοικοι αναγκάστηκαν να περάσουν στην παρανομία, αλλά όχι για πολύ καιρό: κάποιος πρόεβαλε το επιχείρημα ότι στην αθεΐα μπορεί να υπάρχει ο ίδιος φανατισμός που συναντάμε σε όλες τις θρησκείες. Έτσι το Ινστιτούτο των Επιτρεπόμενων Θρησκειών¹³ (PRI τα αρχικά του στα αγγλικά), κατέταξε τον αθεϊσμό ως μια ακόμα θρησκεία. Αν και πολύ κατώτερη από άλλες θρησκείες (όπως αυτή του Φωτός του Κόσμου κλπ) και εννοείται ασύγκριτα κατώτερη του Αμλοϊσμού – αυτού του ευτυχή συγκρητισμού που συνδυάζει διάφορες θρησκείες με τον Alfonso Reyes¹⁴ – που δεν ανακηρύχθηκε «επίσημη θρησκεία» μόνο για λόγους ιερής συστολής και αγνής σεμνότητας.

Αυτό που πυροδότησε τα πάντα, ήταν η παράγραφος του νόμου NAY στην οποία γινόταν ειδική αναφορά στον πληθυσμό που ανήκε στους αυτοαποκαλούμενους αυτόχθονες λαούς, γνωστούς κοινώς ως «ιθαγενείς», «ινδιάνους», «ινδιάνικη φάρα», κλπ.

Ο νόμος υποχρέωνε τους ομιλούντες παράξενες γλώσσες (έτσι έλεγε) να καταγραφούν και να οδηγηθούν σε στρατόπεδα συγκέντρωσης, ώστε αφενός να μη προσβάλλεται η υπόλοιπη κοινωνία από την παρουσία τους, και αφετέρου να διευκολυνθεί η διανομή της επίσημης ελεημοσύνης. Στο στρατόπεδο συγκέντρωσης, είχαν τοποθετηθεί, με αξιόπαινη προνοητικότητα, υποκαταστήματα της αλυσίδας Elektra, που περιελάμβαναν ATM της τράπεζας Banco Azteca, έτσι ώστε το «βοήθημα» να εισπράττεται και να καταναλώνεται από τον «πελάτη» στο ίδιο ακριβώς μέρος. Ο ανώτατος θα τηρούσε με αυτό τον τρόπο μια από τις βασικές του υποσχέσεις: να δημιουργηθούν καταναλωτές των εμπορευμάτων που, γενναιόδωρα, πρόσφερε ο Salinas Pliego¹⁵ στους φτωχούς. Οι κακές γλώσσες έλεγαν ότι οι εγκαταστάσεις αυτές δεν ήταν παρά εκδοχή των tiendas de raya¹⁶ από τον 4ο Μετασχηματισμό.

Όπως ήταν αναμενόμενο, οι ζαπατιστικοί λαοί αρνήθηκαν να υπακούσουν, επιμένοντας στις προσβολές κατά του αξιότιμου. Σύμφωνα με κάποιες εκδοχές, τότε ήταν που ο Εξεγερμένος Υποδιοικητής Moisés απάντησε με ένα απόσπασμα από το Jacinto Canek, του Ermilio Abreu Gómez¹⁷:

«Εκπληρώνονται πια οι προφητείες του Nahua Pech, ενός εκ των 5 προφητών του παλιού κόσμου. Οι λευκοί δε θα αρκεστούν ούτε σε αυτά που έχουν, ούτε σε όσα κέρδισαν στον πόλεμο. Θα θελήσουν ακόμα και το φτωχό φαΐ μας και το εξαθλιωμένο σπίτι μας. Θα εγείρουν το μίσος τους εναντίον μας και θα μας αναγκάσουν να αναζητήσουμε καταφύγιο στα βουνά και σε απομονωμένους τόπους. Τότε, θα είμαστε σαν τα μυρμήγκια που πηγαίνουν πίσω από τα παράσιτα, και η τροφή μας θα είναι άθλια: θα τρώμε ρίζες, καρακάξες, κοράκια, ποντίκια και ακρίδες. Και η σήψη αυτής της τροφής θα γεμίσει πικρία τις καρδιές μας και θα φέρει τον πόλεμο.»

Ένας οργανικός διανοούμενος του 4ου Μετασχηματισμού έγραψε στο ένθετο που διευθύνει ένα εκτενές δοκίμιο, όπου κατάγγελλε ότι η ζαπατιστική αντίδραση στα θεϊκά σχέδια ήταν άλλος ένας από τους στρατηγικούς υπολογισμούς του «SupMarcos» (έτσι το έθεσε), που θεώρησε ότι το timing του θα μπορούσε τουλάχιστον να πλήξει την αδυσώπητη,

13. Instituto de Religiones Permisibles στα ισπανικά.

14. Alfonso Reyes. Μεξικανός διανοούμενος, φιλόσοφος και διπλωμάτης, μέλος του Θεσμικού Επαναστατικού Κόμματος (PRI). Το βιβλίο του το Αλφαβητάρι της Ηθικής, με θέμα του την ηθική και τους κανόνες συμπεριφοράς του 1944 διανέμεται ύστερα από πρόταση του López Obrador και του υπουργού Παιδείας του Esteban Moctezuma Barragán στους καθηγητές των δημόσιων σχολείων του Μεξικού.

15. Ο Ricardo Benjamín Salinas Pliego είναι πρόεδρος του τηλεοπτικού καναλιού TvAzteca καθώς και του ομίλου εταιριών Grupo Salinas που ειδικεύονται στις τηλεπικοινωνίες, τα ΜΜΕ, τις μεταφορές, τις χρηματιστηριακές υπηρεσίες και το εμπόριο, στον οποίο ανήκει η αλυσίδα καταστημάτων λιανικής πώλησης Elektra και η τράπεζα Banco Azteca που απευθύνονται σε πελάτες με χαμηλά εισοδήματα. Ο πλούτος του Salinas Pliego αυξήθηκε κατακόρυφα μετά τη συνεργασία του με την κυβέρνηση του López Obrador. Εμπλέκεται σε διάφορα σκάνδαλα ενώ το όνομά του φιγουράρει στα Panama Papers.

16. Tienda de raya ονομάζονταν τα μαγαζιά που υπήρχαν στα τσιφλίκια, ιδιοκτησίας του μεγαλογαιοκτήμονα. Εκεί, οι εργάτες υποχρεώνονταν να καταναλώνουν ό,τι πωλούσε ο τσιφλικός δημιουργώντας έτσι ένα χρέος που αυξανόταν πολύ περισσότερο από τον υποτιθέμενο μισθό τους με αποτέλεσμα να συσσωρεύονται κληρονομικά χρέη που έδεναν τη ζωή τη δική τους και των επόμενων γενιών στην κυριαρχία των αφεντικών και στις δραστηριότητες του ίδιου του τσιφλικιού.

17. Πρόκειται για το βιβλίο του Ermilio Abreu Gómez «Canek: Η ιστορία και ο μύθος του Ήρωα Μάγια».

θριαμβευτική και ισοπεδωτική πορεία του 4ου Μετασχηματισμού και ότι ο εξεταελενε (EZLN) θα έχανε μια μεγάλη ευκαιρία, αφού, για πρώτη φορά, θα υπήρχαν συγκεντρωμένες σε ένα μέρος όλες «οι εθνότητες και διάλεκτοί τους» (αυτό έγραψε).

Η Laura Bozzo έγραψε στη στήλη της ότι η απάντηση του Εξεγερμένου Υποδιοικητή Moisés αποτελούσε άλλη μια απόδειξη του σεχταρισμού του EZLN, ότι ο ζαπατισμός δεν έπραττε σωστά που απομονωνόταν από τους «φτωχούς της γης» (αυτό είπε) προσθέτοντας ότι το Εθνικό Ιθαγενικό Κογκρέσο και το Ιθαγενικό Συμβούλιο Διακυβέρνησης όφειλαν, ως τακτικό κίνημα, να δεχθούν τη γενναιόδωρη κυβερνητική προσφορά και να εκμεταλλευτούν την ευκαιρία να μελετήσουν εκεί τα άρθρα της... και να υπακούσουν σε όλα όσα αυτά όριζαν.

Στα προσκείμενα στον 4M¹⁸ μέσα κοινωνικής δικτύωσης δημιουργήθηκε το hashtag #γαμημένοιιδιάνοιπαιδιάτουσαλίνας, παρόλο που δεν ξεκαθαρίστηκε ποτέ αν αναφέρονταν στον κακό Salinas (τον Salinas de Gortari¹⁹, ο οποίος έπαψε να κρύβεται πίσω από τη σανέλ φούστα της Rosario Robles και τράπηκε σε φυγή) ή στον καλό Salinas (τον Salinas Pliego, ο οποίος κέρδιζε ένα σωρό χρήματα από τις κάρτες του προγράμματος «Sembrando Vida»²⁰).

Το θέμα ή το ζήτημα – αναλόγως -, ήταν ότι εισέβαλλε η Εθνοφυλακή «για να εμφυτεύσει την τάξη και την πρόοδο που είχαν αφήσει οι παραβάτες (στο αρσενικό) του νόμου». Στη NOTIMEX προσέθεσαν «και το θηλυκό γένος».

Στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης, οι προσκείμενοι στον 4M χρήστες καλούσαν τους ημετέρους να προσχωρήσουν στην πατριωτική καμπάνια. Με το εφευρετικό hashtag #ζαπατίσταςεξαφανιστείτεαπόταμάτιαμου (που υποτίθεται ότι το σκαρφίστηκε ένας influencer παραγωγός σαπουνόπερων) τους προέτρεπαν να επιβιβαστούν σε κάθε είδους οχήματα και να κατευθυνθούν στην Chiapas για να καταταχθούν προσωρινά στην πάντα ένδοξη, ηρωική και ισχυρή Εθνοφυλακή. Δεν εμφανίστηκε κανείς γιατί, όπως διαβάσαμε από κάποιον άλλο influencer: «είναι άλλο πράγμα να βγαίνεις για να αγοράσεις μονάδες για το κινητό σου και εντελώς διαφορετικό να πρέπει να ταξιδέψεις τόσο μακριά. ALV». Το μήνυμα είχε 3 εκατομμύρια likes.

Επιδεικνύοντας τα όπλα της, δωρεά του βορειοαμερικανικού στρατού (ο διοικητής του Επιχειρησιακού Κέντρου διαμαρτυρήθηκε στην πρεσβεία πως ήταν απαρχαιωμένα. Ο πρεσβευτής του απάντησε: «Μα αφού είναι να πολεμήσετε μερικούς fuckin ινδιάνους»), η ολοκαίνουργια Εθνοφυλακή – που μέχρι τότε επιδιόταν στο να εκφοβίζει μετανάστες και να παρέχει προστασία στα φορητά των εταιριών Sabritas, Bimbo και του γάλακτος Lala – έκανε τη θριαμβευτική είσοδό της στα «προπύργια των ζαπατίστας». Στη NOTIMEX διόρθωσαν: «στα άντρα των αμαρτωλών αντρών» και ξαναδιόρθωσαν «και γυναικών».

Προελαύνοντας, η Εθνοφυλακή συναντούσε μόνο καπνό. Οι ζαπατιστικές κοινότητες είχαν αναδιπλωθεί στα βουνά αφού προηγουμένως είχαν βάλει φωτιά στις καλύβες και τις σοδειές τους.

Ο γνωστός και ως «το Παιδί Canú των οικολόγων», διάσημος για το άρθρο του «Το λυκόφως της ακαδημαϊκής ευπρέπειας και το μεγαλείο της συκοφάντησης» – το οποίο του άνοιξε τις πόρτες του προεδρικού γραφείου – έγραψε ένα άρθρο στο οποίο κατήγγελλε την επίθεση ενάντια στο περιβάλλον που είχε προκαλέσει το πείσιμα των ζαπατίστας. «Είναι απαράδεκτο», έγραφε «να πρέπει να αναπνέουν οι γενναίοι εθνοφύλακές μας αυτόν τον καπνό που επιπλέον λερώνει με στάχτη τα ολοκαίνουργια όπλα και τις στολές τους».

Ο Ανώτατος διέταξε να παγώσουν όλοι οι τραπεζικοί λογαριασμοί των ΜΚΟ που υπερασπιζόνταν τα ανθρώπινα

18. Όπου 4M Τέταρτος Μετασχηματισμός

19. Carlos Salinas de Gortari. Πρόεδρος του Μεξικού από το 1988 έως το 1994, υποστηριζόμενος από το κεντροδεξιό Θεσμικό Επαναστατικό Κόμμα (PRI). Το 1992 μεταρρυθμίζει το σύνταγμα, καταργώντας το άρθρο 27 που αφορά στο δικαίωμα κοινοτικής ιδιοκτησίας της γης, εχίδο, το οποίο ως τότε ήταν αναπαλλοτρίωτο. Υπήρξε ο αρχιτέκτονας της ένταξης του Μεξικού στην Βορειοαμερικανική Συμφωνία Ελεύθερου Εμπορίου (NAFTA). Λίγο μετά το ξέσπασμα της ζαπατιστικής εξέγερσης και την κήρυξη πολέμου από τον EZLN, αντικαταστάθηκε από τον Ernesto Zedillo.

20. Το πρόγραμμα «Sembrando Vida» (Φυτεύοντας Ζωή) είναι ένα από τα προγράμματα βοήθειας στα οποία οι δικαιούχοι επιδοτούνται για να δενδροφυτεύσουν με μη γηγενή, εμπορεύσιμα και χωροκατακτητικά δέντρα 1 εκατομμύρια εκτάρια γης της ζούγκλας Λακάντονα.

δικαιώματα και προωθούσαν αντίστοιχα προγράμματα γιατί, όπως είπε «στην πραγματικότητα αποτελούν προγεφυρώματα των Illuminati».

Το Κέντρο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων Fray Bartolomé de las Casas, ωστόσο, δεν έκλεισε τις πόρτες του. Άρχισαν να κατεβαίνουν άντρες, γυναίκες και παιδιά από τις γειτονικές κοινότητες ακόμα και από οργανώσεις και χωριά μεταξύ των

οποίων υπήρχε αντιπαλότητα, κουβαλώντας κότες, τортίγιες, καλαμπόκι, φασόλι, λαχανικά, φρούτα – ακόμα και λίγο rosh που είχαν κρύψει στο τομάρι ενός προβάτου – αλλά και κουβέρτες, μπλουζες, εσώρουχα και παντελόνια με τόσα πολλά χρώματα που μεθούσαν το βλέμμα. «Οι fraybas», όπως τους αποκαλούν οι κοινότητες της Chiapas, δεν υπέφεραν ούτε από πείνα, ούτε από κρύο, έφτασαν, μάλιστα, στο σημείο να τα μοιράζονται και με άλλες ΜΚΟ. Και ναι, όλοι και όλες πήραν κιλά.

Η Έκτη και τα Δίκτυα²¹ δεν έμειναν αδρανείς. Συγκρότησαν μπριγάδες, κομάντος και τάγματα για να πάνε να πολεμήσουν στο πλευρό των ζαπατίστας. Αλλά καθώς κατηφόριζαν με τα σαραβαλάκια τους, τους συλλάμβαναν και τους οδηγούσαν στο γήπεδο «Victor Manuel Reyna», της πρωτεύουσας της Chiapas, που είχε μετατραπεί εσπευσμένα σε στρατόπεδο συγκέντρωσης.

Όπως τον παλιό καιρό, εκεί βρέθηκαν όλοι μαζί, κομμουνιστές και αναρχικοί, αλλά και όσοι δεν ήταν ούτε το ένα ούτε το άλλο. Υπήρξαν προστριβές και ανταλλαγή ύβρων και η κατάσταση θα είχε επιδεινωθεί αν δεν ήταν οι άλλοι που κατεύνασαν τα πνεύματα. Ως πράξη εξέγερσης, οργανώθηκε ένα πρωτάθλημα ποδοσφαίρου (παρόλο που αυτό το διαβολικό παιχνίδι είχε απαγορευτεί και επιτρεπόταν μόνο το μπέιζμπολ). Το κύπελλο (που στην πραγματικότητα ήταν ένα ποτήρι unicef με υπολείμματα καφέ διακοσμημένο με χρώματα σε όλες τις γλώσσες) κατέκτησε η ομάδα των άλλων²² (κάτι το οποίο θα χαροποιούσε ιδιαίτερα τον ήδη μακαρίτη και εν δυνάμει νεκρό). Οι Εθνοφύλακες που φρουρούσαν τους περιθωριακούς άρχισαν να κοροϊδεύουν: «Ου, κέρδισαν οι πούτανι και οι ανδρογυναίκες». Οι άλλοι προκάλεσαν τότε τους Εθνοφύλακες σε ένα παιχνίδι κι εκείνοι δέχθηκαν αμέσως. Κανείς δεν ξέρι πώς, αλλά όταν ξεκίνησε η συνάντηση, δεν υπήρχαν τέρματα, είχαν διαλυθεί (υποθέτουμε από τους υπόλοιπους κρατούμενους) και οι «πούτανι και οι ανδρογυναίκες» παρατάχθηκαν κρατώντας στα χέρια από ένα κομμάτι σωλήνα οη καθενασμία. Ο δαιτητής το έβαλε στα πόδια, ακολουθούμενος από τους εθνοφύλακες οι οποίοι μες τη φούρια τους ξεχασαν να κλείσουν την πύλη. Έφυγαν όλοι, όλες, όλοις. Ακόμα τους ψάχνουν.

Εξαιτίας της παγκοσμιοποίησης, το θέμα κλιμακώθηκε και εξαπλώθηκε σε άλλα μέρη του κόσμου. Άρχισαν να κάνουν την εμφάνισή τους ζαπατίστας όλων των χρωμάτων και φύλων που μιλούσαν διαφορετικές γλώσσες. Οι αξιότιμες πρεσβείες του 4M σε διάφορα μέρη του κόσμου πολιορκήθηκαν και χρειάστηκε να επέμβουν οι αστυνομικές δυνάμεις των χωρών που συμμετείχαν στη διεθνή επιχείρηση με το όνομα «Fuck the zapatistas now»....

69 φορές το 3 και 69 φορές το 6.

Την επομένη της επικής εισόδου της Εθνοφυλακής, εμφανίστηκε η παρακάτω είδηση: «Ο Εξεγερμένος Υποδιοικητής Moisés και ο SupGaleano σκοτώθηκαν» (στη NOTIMEX διόρθωσαν «και ο SupMarcos-Galeano»). Το άρθρο περιελάμβανε μια φωτογραφία με το καπέλο του Moisés και το μπερέ και την πίπα του προαναφερθέντα Marcos-Galeano μέσα σε μια λίμνη που υποτίθεται πως ήταν αίμα.

Το σύστημα όμως είναι σύστημα. Έτσι, άρχισαν αμέσως να εμφανίζονται προσφορές για την απόκτηση του καπέλου, του μπερέ και της πίπας «έτσι μπορείτε να βγάλετε μια selfie με αυτά στο κήπο σας ή στο πλησιέστερο πάρκο», αν και με μερικές γλάστρες θα μπορούσε άνετα να επιτευχθεί ο στόχος. Το σετ Premium περιελάμβανε και ένα μπουκάλι με πηχτό κόκκινο υγρό. «Σαν αληθινό αίμα!» έλεγε η διαφήμιση.

Το θέμα είναι ότι όλοι ισχυρίζονταν ότι είχαν «αποκτήσει αυτά τα κομμάτια» (έτσι έλεγαν) σε εντελώς διαφορετικά μέρη. Στη ζαπατιστική Realidad (Πραγματικότητα), στη Garrucha, στο Oventik, στο Roberto Barrios, στη Morelia. Και αυτό ήταν

21. Τα Δίκτυα Αντίστασης και Εξέγερσης.

22. Εννοεί τους άλλους. Πρόκειται για όρο που χρησιμοποιείται για να δηλωθεί μια διαφορετική σεξουαλική ταυτότητα.

μόνο η αρχή. Πολύ σύντομα εμφανίστηκαν κι άλλοι που διατεινόταν πως είχαν σκοτώσει τους δύο ζαπατίστας σε άλλες πόλεις. Και λίγες ώρες αργότερα, σε άλλα μέρη του κόσμου. Ακόμα και ο Donald Trump έγραψε στο τουίτ του ότι τους είχε εξοντώσει ο ίδιος προσωπικά τη στιγμή που προσπαθούσαν να διασχίσουν τα σύνορα στο El Paso του Texas. Ο Putin δεν έμεινε πίσω, δήλωσε ακριβώς τα ίδια αλλά τοποθετώντας τα στην Τσετσενία. Ο Daniel Ortega επέμεινε ότι αυτό συνέβη στη συνοικία Morimbo και μάλιστα ότι η «Chayito»²³ (έτσι είπε) τους είχε δώσει τη χαρακτηριστική βολή.

Ένας δημοσιογράφος του τύπου fufa (ένας όρος που σκαρφίστηκε η ευφυΐα του ανώτατου, αναφερόμενος στον τύπο που δεν συμφωνούσε ανεπιφύλακτα με όλα όσα έκανε κι έλεγε, με άλλα λόγια δεν ήταν ούτε fú ούτε fa – οι δημοσιογράφοι fifi²⁴ βρίσκονταν είτε στην εξορία είτε στη φυλακή είτε στο νεκροταφείο-) σχολίασε σε κάποιον συνάδελφό του: «Μέτρησα τους «βεβαιωμένους» θανάτους του Marcos και του Moisés, και πέρα από το γεγονός ότι έχουν συμβεί την ίδια στιγμή σε μέρη όμως που απέχουν χιλιόμετρα το ένα από το άλλο, υπάρχει και κάτι άλλο αρκετά περίεργο». «Και τι είναι αυτό;» τον ρώτησε ο άλλος. «Ότι είναι 69», απάντησε ο πρώτος δημοσιογράφος. «Και λοιπόν;» επέμεινε ο άλλος. Του εξηγεί λοιπόν ο πρώτος: «Αυτό τον αριθμό συνήθιζε να χρησιμοποιεί ως λογοπαίγνιο ο Μαρκίτος στις ανακοινώσεις του. Μου φαίνεται ότι αυτοί οι δύο όντως πρέπει να έχουν πεθάνει αλλά από τα γέλια». «Σώπα», τον παρακάλεσε ο άλλος, «μην πεις τίποτε γιατί μπορεί να χάσεις κάτι πολύ περισσότερο από τη δουλειά σου».

Στην πόλη του Μεξικού, στην πρωτεύουσα του 4M, ένας ιστορικός ολοκληρώνοντας το βιβλίο του έγραφε τα παρακάτω λόγια: «Η απόδειξη ότι ο Τέταρτος Μετασχηματισμός προχωρά, είναι ότι, όπως και οι προηγούμενοι, χτίζεται πάνω στη συντριβή των ιθαγενών». Και σε ένα αυθόρμητο ξέσπασμα εφευρετικότητας προσέθετε: «Me canso ganzo»²⁵. Τρελός από ικανοποίηση, έτρεξε να βρει τον κολλητό του, έναν προοδευτικό γραφειοκράτη που εργαζόταν στον επίσημο κυβερνητικό εκδοτικό οίκο, για να δει αν μπορούσε να του εκδώσει το βιβλίο. Ο αξιωματούχος του απάντησε «Φυσικά. Και δε χρειάζεται καν να περάσει από επιμέλεια. Θα το στείλουμε αμέσως στο τυπογραφείο. Εξάλλου, γι' αυτό δεν είναι οι κολλητοί;». Προσθέτοντας: «Να σου πω. Εσύ που ασχολείσαι με αυτά. Θα μπορούσες να μου συστήσεις κάποιο ψυχίατρο; Γιατί δέχομαι τηλεφωνήματα από κάποιον Elías Contreras που μιλά μια περίεργη γλώσσα και από αυτά που λέει καταλαβαίνω μόνο μια λέξη που επαναλαμβάνει συνεχώς: καθίκι». Ο διαπρεπής επίσημος ιστορικός του 4M του συνέστησε να μην ανησυχεί, σίγουρα θα είναι κάποιο bot, ήδη στο υπουργείο Διακυβέρνησης είχαν εντοπίσει παράνομα «call centers» των συντηρητικών που επιχειρούσαν μέσω δορυφόρων των Illuminati και με αυτό τον τρόπο προσπαθούσαν να αναστείλουν την άψογη λειτουργία της άψογης μηχανής του άψογου 4M.

Εν τω μεταξύ, σε μια ζώνη κατοικιών της πόλης του Palenque, στην Chiapas, ο Μεγάλος Ηγέτης και Ανώτατος Αρχηγός του Έθνους, ο Οραματιστής Οδηγός του Οχήματος της Ιστορίας, ο Αγαπητός Σύντροφος, ο Επιφανής Καθοδηγητής, ο Ένδοξος Ήρωας των Ιπποτών του Ζωδιακού, ο Πατέρας του Rhaegal, ο Πρωταγωνιστής των 7 Ιστοριών, ο Θραύστης των Αλυσίδων, ο Βασιλιάς των Πρώτων Ανθρώπων, ο Άρχοντας των 7 Βασιλείων και Προστάτης του Έθνους (κανείς δεν τολμούσε πλέον να τον αποκαλέσει με το όνομά του), καθώς αναπλήρωνε την κοσμική ενέργεια, άκουσε την είδηση από το στόμα του υπεύθυνου κοινωνικής επικοινωνίας της προεδρίας: «Τους σκότωσαν και τους δύο. Το έδαφος που βρισκόταν στα χέρια των παραβατών του νόμου NAY, κατακτήθηκε». Ο ανώτατος ηγέτης και γιγάντιος ιστορικός, πήρε βιαστικός το κινητό του, μοντέλο dullphone (μια τεχνολογική εφεύρεση κατασκευασμένη ειδικά για να μην προσβάλει το πνευματικό επίπεδο του κατόχου του) και, αφού έριξε μια λαμπερή ματιά στον ουρανό, έγραψε στο τουίτ: «τα ένδοξα όπλα στέφθηκαν με Έθνος».

Στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης υπήρξε μια στιγμή αμηχανίας. Στο κυβερνητικό πρακτορείο ειδήσεων NOTIMEX, το αρχικό tweet «βελτιώθηκε» με το παρακάτω getweet: «τα εθνικά όπλα στέφθηκαν με δόξα». Αλλά τα screenshot είναι εφεύρεση των εχθρών της πραγματικής αλλαγής, γι' αυτό και κάποιο από τα προνομιούχα και τυχερά μυαλά που κατακλύζονταν από τις αρετές του ανώτατου σκαρφίστηκε την πιο λογική εξήγηση γι' αυτές τις περιπτώσεις: η θαυμασία και ανυπέβλητη ευφυΐα του υπέροχου αρχηγού κατάφερε να αλλάξει ακόμα και την ιστορία και να επανανοηματοδοτήσει τη γλώσσα. Το αρχικό tweet του μεγάλου ποιμένα δεν ήταν λάθος. Επρόκειτο για μια διαφώτιση που πρόσφερε στην παραδοσιακή σημασιολογία κάτι πέραν του συνηθισμένου, επιφέροντας μια επανάσταση. Τα μέσα κοινωνικής δικτύωσης ξέσπασαν

23. Σύζυγος του Daniel Ortega.

24. Fifi. Πρόκειται για χαρακτηρισμό που χρησιμοποιεί συχνά ο Αντρέας Μανουέλ Λόπες Ομπραδόρ, ιδίως κατά τις καθημερινές πρωινές συνεντεύξεις τύπου, για να απαξιώσει όλους όσους του ασκούν κριτική. Μεξικανισμός που σημαίνει αστός, σαλονάτος, συντηρητικός.

25. Πρόκειται για μεξικανισμό που χρησιμοποιεί συχνά ο Andrés Manuel López Obrador εννοώντας ότι θα εφαρμόσει το πρόγραμμά του με όποιο κόστος, θα είναι ανυποχώρητος.

με μια φωνή σε τιθίβισματα και ύμνους.

Παρόλο που δεν κράτησε πολύ: το hashtag #κάλλιοπέντεκαιστοχέριπαράδέκακαικαρτέρι αντικατέστησε το πατριωτικό #σαστηφορέσαμεδιπλάγαμημένοιζαπατίστας ως εθνικό trending topic και η ζωή συνεχίστηκε αν και όχι με τόσο γοργούς ρυθμούς όσο η καταστροφή και ο θάνατος. Ο Ανώτατος συνήθιζε να πηγαίνει κατά διαστήματα στη φάρμα του στο Palenque, όπου αυτός και η οικογένειά του χρησιμοποιούσαν το τρένο που είχε διατάξει να κατασκευαστεί και του επέτρεπε να πηγαίνει στην γενέθλια γη του ή στην παραλία, μοιράζοντας ευλογίες και κάρτες της τράπεζας Banco Azteca.

Στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης, οι influencers του 4M εξήγησαν εν ευθέτω χρόνω πως δεν επρόκειτο για κάτι κακό. Εξάλλου ακόμα και οι Homero Adams²⁶ και Sheldon Cooper²⁷ πχ, αρέσκονταν να παίζουν με τρένα.

Κανείς άλλος, όμως, δε χρησιμοποιούσε αυτό το τρένο. Οι στενοί του συνεργάτες από το στενό κύκλο (προσπαθήστε να αποφύγετε την ηχώ) ανέφεραν πως ήταν για λόγους ασφαλείας του μεγάλου αρχηγού. Οι κακές γλώσσες, αντίθετα, είπαν, ότι το συγκεκριμένο τρένο ήταν μια αποτυχία ήδη από την στιγμή που ανακοινώθηκε.

Με νωπή ακόμα την είδηση της ήττας των ζαπατίστας – η οποία μεταδόθηκε σε εθνικό δίκτυο – ο Alfonso Romo²⁸ ζήτησε να μιλήσει με τον ανώτατο για να του εκθέσει ένα σοβαρό πρόβλημα: ΤΟ ΚΟΜΜΑ (έτσι, με κεφαλαία) κινδύνευε να διαλυθεί εν όψει των επερχόμενων προεδρικών εκλογών. Ήταν διασπασμένο εξαιτίας της φιλοδοξίας της Claudia και του Ricardo να εκλεγούν. Ενώ υπήρχαν κι άλλοι που απειλούσαν να τρυπώσουν. Η κατάσταση ήταν τόσο σοβαρή που απαιτούσε μια τολμηρή κίνηση. Ο ανώτατος περίμενε ανυπόμονα τη συνέχεια. Ο Alfonso Romo, θαμπωμένος από το φως που εξέπεμπε ο Ανώτατος, μισόκλεισε τα μάτια και τόλμησε να πει: «η επανεκλογή». «Ούτε να το σκέφτεσαι!», απάντησε ευθύς αμέσως ο ανώτατος, «αυτό θα συνιστούσε παραβίαση του συντάγματος». Ο Romo έκανε μια υπόκλιση ζητώντας συγνώμη: «ήταν απλά μια ιδέα». Ο ανώτατος έμεινε για λίγο συλλογισμένος. «Βέβαια, αν μεταρρυθμιστεί το σύνταγμα, είμαι υποχρεωμένος να τηρήσω το νόμο», είπε. Ένα χαμόγελο φώτισε το πρόσωπο του Romo. «Φυσικά, αρχηγέ, το αναλαμβάνω εγώ αυτό», απάντησε. «Αλλά με προσοχή», τον διέκοψε ο ανώτατος. «Ας δοκιμάσουμε στην αρχή κάτι προσωρινό ή μεταβατικό. Να παρουσιάζεται ως «αποτελεσματική ψήφος». Όχι άμεση επανεκλογή». Αν δεις ότι δεν υπάρχει πρόβλημα, δοκίμασε την «αποτελεσματική ψήφο – όχι επανεκλογή – για πάνω από 7 διαδοχικές θητείες».

Η πραγματικότητα, που δεν είχε μελετήσει το Αλφαβητάρι της Ηθικής του Alfonso Reyes ούτε παρακολουθούσε τις πρωινές συνεντεύξεις τύπου, συνέχισε να στέλνει το λογαριασμό σε όλους ανεξαιρέτως. Η καταιγίδα δυνάμωσε.

Στο άλλοτε «ζαπατιστικό έδαφος», τα πράγματα δεν έβαιναν καλώς για τις δυνάμεις κατοχής. Δεν είχαν περάσει παρά λίγες μέρες και άρχισαν να κυκλοφορούν φήμες και μακάβριοι μύθοι. Έλεγαν πως τις νύχτες εμφανιζόταν η Χρακιντέ, μια γυναίκα με μακρύ διάφανο άσπρο ρούχο, ανοιχτόχρωμο δέρμα και μάτια, που πλάνευε το μυαλό των εθνοφυλάκων και τους έβαζε να αλληλοσκοτωθούν (ο τελευταίος είχε αυτοπυροβοληθεί στο στήθος). Απροσδιόριστα όντα φορώντας μονάχα κάτι τεράστια σομπρέρο, ανατίναζαν τις μηχανές και τις αχρήστευαν. Τα χαράματα ένας μακρινός αλλά ξεκάθαρος ψίθυρος επαναλάμβανε συνεχώς: «Έρχεται, έρχεται. Ποιος έρχεται; Έρχεται!» σε ρυθμό που έμοιαζε υπερβολικά στο τραγούδι «La Carencia» των μουσικών πάνθεων²⁹, το οποίο τρέλαινε τις σκοπιές της Εθνοφυλακής και τους μηχανικούς που είχαν αναλάβει το σχέδιο ανακατασκευής αυτού που είχαν καταστρέψει.

Τα στρατόπεδα της Εθνοφυλακής καθώς και τα γραφεία των μεγάλων κατασκευαστικών κοινοπραξιών άρχισαν να αδειάζουν με ανυπολόγιστη ταχύτητα. Ποτέ δε μάθαμε τον αριθμό των λιποταξιών. Ένα νέο σκάνδαλο συγκλόνησε την πραγματικότητα των μέσων κοινωνικής δικτύωσης και τις πρωινές συνεντεύξεις τύπου και όλοι, στον έξω κόσμο

26. Ήρωας της τηλεοπτικής σειράς και ταινίας Adams Family.

27. Ήρωας της τηλεοπτικής σειράς The Big Band Theory.

28. Alfonso Romo Garza είναι επικεφαλής του γραφείου του προέδρου Andrés Manuel López Obrador. Ως ένας από τους πλουσιότερους επιχειρηματίες του Μεξικού τη δεκαετία του 90 προώθησε πρόγραμμα ιδιωτικοποίησης των τραπεζών, ενώ υπήρξε πρόεδρος της Seminis, μιας από τις ισχυρότερες εταιρίες βιοτεχνολογίας και παραγωγής μεταλλαγμένων σπόρων παγκοσμίως (την οποία πούλησε στην Monsanto μετά από τις έντονες αντιδράσεις και καταγγελίες από περιβαλλοντικές οργανώσεις). Συνεργάστηκε με το δικτάτορα Pinochet, ξεπλύνοντας ένα σημαντικό κομμάτι της περιουσίας του, καθώς και με τους προέδρους Salinas (PRI) και Fox (PAN) ενώ διατηρεί σχέσεις με τις ακροδεξιές συντηρητικές θρησκευτικές οργανώσεις Opus Dei και Legionarios del Cristo.

29. Εννοεί το συγκρότημα Pantheon Rococo

άρχισαν να ξεχνούν τα μυθικά βουνά του νοτιοανατολικού Μεξικού.

Αυτό που ακολούθησε καταγράφηκε από τα ελεύθερα, εναλλακτικά, αυτόνομα ή όπως αλλιώς λέγονται, μέσα: Στην αρχή μεμονωμένα, αργότερα γεμίζοντας τα τείχη και τους τοίχους των περιθωριακών συνοικιών των πόλεων και των ξύλινων κτισμάτων των αγροτικών κοινοτήτων, εμφανίστηκαν, με πολύχρωμα γράμματα ανώνυμα γκράφιτι που έλεγαν: «Γιατί τόσο σοβαροί;»³⁰

Αυτός ήταν ο τρίτος θάνατος του Εξεγερμένου Υποδιοικητή Moisés και ο έκτος εκείνου που υπήρξε ο SupMarcos, ο Sup-Galeano ή όπως αλλιώς ονομαστεί στο μέλλον. Συνολικά 69 φορές σκοτώθηκαν, αυτή τη φορά.

Οι ζαπατιστικοί λαοί κατέβηκαν από τα βουνά. Κανείς δεν κατάλαβε πώς επιβίωσαν κάτω από τέτοιες συνθήκες, αν και οι φήμες λένε ότι οι κοινότητες του Εθνικού Ιθαγενικού Κογκρέσου τους έδιναν τρόφιμα και ρούχα. Και, βέβαια μουσικά όργανα. Γυρνώντας ξανά πίσω στη γη τους, οι ζαπατίστας έκαναν αυτό που γίνεται πάντα σε τέτοιες περιπτώσεις: οργάνωσαν ένα χορό και με τις νότες των μαρίμπας, των συνθεσάιζερ, των ντραμς, των μεγάλων κιθάρων και των βιολιών, οι Χρακιντέ και οι sombrerones χόρεψαν το «la del moño Colorado», αλλά σε ένα τόνο εντελώς καινούργιο. Ξαν να ήταν ένα μήνυμα από τον καινούργιο κόσμο προς τον άλλο εκεί πάνω, που αργά και σχεδόν αθόρυβα, πέθαινε.

Κι έτσι, οι παντοτινοί νεκροί πέθαναν ξανά, αλλά αυτή τη φορά για να ζήσουν.

Όλα αυτά ήταν μόνο μια άσκηση της φαντασίας. Δεν πρόκειται να συμβούν... Ή μήπως πρόκειται;

(Συνεχίζεται...)

Από κάποια γωνιά των βουνών του Νοτιοανατολικού Μεξικού.

Γαβ-μιάου

Το γατόσκυλο προσπαθώντας να γρατζουνίσει τη σελήνη (κάποιος θα έπρεπε να του πει πως έτσι, δεν πρόκειται να την πείσει... Ή μήπως πρόκειται;)

Μεξικό, Αύγουστος 2019

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΤΗΣ ΠΑΡΑΝΟΜΗΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΗΣ ΙΘΑΓΕΝΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ-ΓΕΝΙΚΗΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΤΟΥ ΖΑΠΑΤΙΣΤΙΚΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗΣ (EZLN)

ΜΕΞΙΚΟ

ΚΑΙ ΣΠΑΣΑΜΕ ΤΟΝ ΚΛΟΙΟ

17 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 2019

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΛΑΟ ΤΟΥ ΜΕΞΙΚΟΥ,

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΛΑΟΥΣ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ,

ΠΡΟΣ ΤΟ ΕΘΝΙΚΟ ΙΘΑΓΕΝΙΚΟ ΚΟΓΚΡΕΣΟ-ΙΘΑΓΕΝΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΔΙΑΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ,

ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΕΓΧΩΡΙΑ ΚΑΙ ΔΙΕΘΝΗ ΕΚΤΗ,

ΠΡΟΣ ΤΑ ΔΙΚΤΥΑ ΣΤΗΡΙΞΗΣ ΚΑΙ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗΣ ΚΑΙ ΕΞΕΓΕΡΣΗΣ:

ΑΔΕΛΦΟΙ, ΑΔΕΛΦΕΣ ΚΑΙ ΑΔΕΛΦΟΙΕΣ, ΣΥΝΤΡΟΦΙΣΣΕΣ, ΣΥΝΤΡΟΦΟΙ ΚΑΙ ΣΥΝΤΡΟΦΟΪΣΣΕΣ,

Σας μεταφέρουμε εδώ το λόγο μας ο οποίος ήταν, είναι και θα είναι, εχθές, σήμερα και αύριο, πάντα ο ίδιος γιατί είναι λόγος της αντίστασης και της εξέγερσης.

30. Why so serious. Ατάκα του Τζόκερ στην ταινία Batman, «Ο σκοτεινός Ιππότης», 2008.

Και σπάσαμε τον κλοιό.

Τον Οκτώβριο του 2016, σχεδόν πριν από τρία χρόνια, στη 20η επέτειό τους οι αδελφοί λαοί, που είναι οργανωμένοι στο Εθνικό Ιθαγενικό Κογκρέσο (CNI), μαζί με τον EZLN δεσμεύτηκαν να προχωρήσουν στην επίθεση για την υπεράσπιση του εδάφους και της μάνας-γης. Διωκόμενοι από τις δυνάμεις της κακής κυβέρνησης, τους κασίκες, τις ξένες εταιρείες, τους εγκληματίες και τους νόμους, απαριθμώντας θανάτους, αδικίες και εξαπάτηση, οι ιθαγενείς λαοί, οι προστάτες της γης, συμφωνήσαμε να περάσουμε στην επίθεση και να διευρύνουμε τον λόγο και την πράξη της αντίστασης και της εξέγερσης.

Με τον σχηματισμό του Ιθαγενικού Συμβουλίου Διακυβέρνησης και τον ορισμό της εκπροσώπου του, Marichuy, το Εθνικό Ιθαγενικό Κογκρέσο ανέλαβε το καθήκον να μεταφέρει στους αδελφούς και τις αδελφές από την ύπαιθρο και την πόλη τον λόγο της επαγρύπνησης και της οργάνωσης. Ο EZLN πέρασε επίσης σε αγωνιστική επίθεση: στον αγώνα του λόγου, της ιδέας και της οργάνωσης.

Σήμερα ήρθε η ώρα να λογοδοτήσουμε στο Εθνικό Ιθαγενικό Κογκρέσο-Ιθαγενικό Συμβούλιο Διακυβέρνησης και στην εκπρόσωπό του. Οι λαοί του θα πουν αν τηρήσαμε τον λόγο μας. Ωστόσο, δεν το οφείλουμε μόνο σε αυτούς αλλά και στις οργανώσεις, στις ομάδες, στις συλλογικότητες και στα άτομα (ειδικά της Έκτης και των Δικτύων – και όχι μόνο) που στο Μεξικό και στον κόσμο νοιάζονται για τους ζαπατιστικούς λαούς και –ανάλογα με τον χρόνο, τη γεωγραφία και τον τρόπο τους– ανεξάρτητα από χιλιομετρικές αποστάσεις, τείχη και σύνορα ή τους φράχτες που μας υψώνουν, η καρδιά τους συνεχίζει να χτυπά μαζί με τη δική μας.

Ο ερχομός της νέας κυβέρνησης δεν μας ξεγέλασε. Γνωρίζουμε ότι ο Τύραννος έχει ως πατρίδα μόνο το χρήμα. Αυτός κυβερνά τον κόσμο και την πλειοψηφία των τσιφλικιών που ονομάζουν «χώρες».

Γνωρίζουμε επίσης ότι η εξέγερση απαγορεύεται όπως και η αξιοπρέπεια και η οργή. Αλλά σε όλο τον κόσμο, στις πιο ξεχασμένες και περιφρονημένες γωνιές του, υπάρχουν άνθρωποι που αντιστέκονται και αρνούνται να γίνουν τροφή για τη μηχανή. Άνθρωποι που δεν υποτάσσονται, δεν ξεπουλιούνται, δεν παραδίνονται. Έχουν πολλά χρώματα, πολλές είναι οι σημαίες τους, πολλές οι γλώσσες που μιλούν και γιγάντια η αντίσταση και η εξέγερσή τους.

Ο Τύραννος και οι διαχειριστές του, στην προσπάθειά τους να συκρατήσουν αυτό που θεωρούν κακό παράδειγμα, χτίζουν τείχη, σύνορα και φράχτες. Αλλά δεν μπορούν να τα καταφέρουν γιατί είναι αδύνατο να ανακοπεί και να φυλακιστεί η αξιοπρέπεια, το θάρρος, η οργή και η εξέγερση. Ακόμα κι αν κρυφτούν πίσω από τα τείχη, τα σύνορα, τους φράχτες, τους στρατούς και τις αστυνομίες, τους νόμους και τα διατάγματά τους, αργά ή γρήγορα η εξέγερση θα τους ζητήσει να λογοδοτήσουν. Και δεν θα υπάρξει ούτε συγχώρεση ούτε λήθη.

Γνωρίζαμε και γνωρίζουμε ότι η ελευθερία μας θα είναι έργο μόνο δικό μας, των ιθαγενών λαών. Με τον νέο διαχειριστή στο Μεξικό συνεχίστηκαν και οι διώξεις και ο θάνατος: μέσα σε μόλις λίγους μήνες δέκα περίπου σύντροφοι του Εθνικού Ιθαγενικού Κογκρέσου-Ιθαγενικού Συμβουλίου Διακυβέρνησης, κοινωνικοί αγωνιστές, δολοφονήθηκαν. Ανάμεσα τους ένας αδελφός που σέβονταν ιδιαίτερα οι ζαπατιστικοί λαοί: ο Samir Flores Sobeganes δολοφονήθηκε ύστερα από υπόδειξη του διαχειριστή, ο οποίος συνεχίζει τα νεοφιλελεύθερα προγράμματα που αφανίζουν ολόκληρους λαούς, καταστρέφουν τη φύση και μετατρέπουν το αίμα των ιθαγενών λαών σε κέρδος για το μεγάλο κεφάλαιο.

Για αυτόν τον λόγο, προς τιμήν των αδελφών που έχουν σκοτωθεί, διωχθεί, εξαφανιστεί ή φυλακιστεί, αποφασίσαμε να ονομάσουμε τη ζαπατιστική καμπάνια, που σήμερα κορυφώνεται και δημοσιοποιείται, SAMIR FLORES VIVE (Ο SAMIR FLORES ΖΕΙ).

Μετά από χρόνια σιωπηλής δουλειάς, παρά την πολιορκία, παρά τις εκστρατείες του ψεύδους, παρά τις συκοφαντίες, παρά τις στρατιωτικές περιπολίες, παρά την εθνοφυλακή, παρά τις αντι-αντάρτικες καμπάνιες που μεταμφιέζονται σε κοινωνικά προγράμματα, παρά τη λήθη και την απαξίωση, έχουμε γίνει περισσότεροι και πιο δυνατοί.

Βγήκαμε χωρίς να ζητήσουμε την άδεια, και τώρα βρισκόμαστε και πάλι μαζί σας αδελφές, αδελφοί και αδελφοί, σύντροφοι, συντρόφισσες και συντροφίσσες. Ο κυβερνητικός κλοιός έμεινε πίσω μας, δεν δούλεψε και δεν θα δουλέψει ποτέ. Ακολουθούμε μονοπάτια και διαδρομές που δεν υπάρχουν στους χάρτες και τους δορυφόρους. Τα συναντάμε μόνο στη σκέψη των προγόνων μας.

Μαζί με μας, τους και τις ζαπατίστας, στις καρδιές μας πορεύεται και ο λόγος, η ιστορία και το παράδειγμα των λαών μας, των παιδιών, των ηλικιωμένων, των αντρών και των γυναικών. Έξω βρήκαμε σπίτι, τροφή, αυτί και λόγο. Καταλάβαμε ο ένας τον άλλον όπως μόνο όσοι μοιράζονται τον πόνο, την ιστορία, την αγανάκτηση και την οργή μπορούν να καταλάβουν.

Έτσι, καταλάβαμε όχι μόνο ότι οι φράχτες και τα τείχη εξυπηρετούν μονάχα τον θάνατο αλλά και ότι η αγοραπωλησία των συνειδήσεων από τις κυβερνήσεις είναι όλο και πιο μάταιη. Δεν εξαπατούν πια, δεν πείθουν πια, σκουριάζουν, σπάνε και καταποντίζονται.

Έτσι βγήκαμε έξω. Ο Τύραννος έμεινε πίσω πιστεύοντας ότι ο κλοιός του θα μας κρατούσε φυλακισμένους. Από μακριά βλέπαμε τις πλάτες των εθνοφυλάκων, των στρατιωτών, των αστυνομικών, τα προγράμματα, τις βοήθειες και τα ψέματα. Πηγαινοερχόμασταν και μπαινοβγαίναμε. 10, 100, 1000 φορές το κάναμε και ο Τύραννος παρακολουθούσε χωρίς να μας κοιτάζει, σίγουρος για τον φόβο που προξενούσε ο φόβος του.

Οι πολιορκητές έμειναν σαν ένας βρώμικος λεκές, περικυκλωμένοι οι ίδιοι μέσα σε ένα έδαφος που διευρύνθηκε, ένα έδαφος όπου εξαπλώνεται η εξέγερση.

Αδελφοί και αδελφές, συντρόφισσες και σύντροφοι:

Παρουσιάζομαστε μπροστά σας με νέα Καρακόλ και περισσότερους αυτόνομους εξεγερμένους ζαπατιστικούς δήμους σε νέες περιφέρειες του νοτιοανατολικού Μεξικού.

Από σήμερα θα υπάρχουν και τα Κέντρα Αυτόνομης Αντίστασης και Ζαπατιστικής Εξέγερσης. Στην πλειοψηφία των περιπτώσεων αυτά τα κέντρα θα αποτελούν επίσης έδρες των Καρακόλ, των Συμβουλίων Καλής Διακυβέρνησης και των Αυτόνομων Εξεγερμένων Ζαπατιστικών Δήμων (MAREZ).

Αν και με αργό ρυθμό –ως οφείλουν σύμφωνα με το όνομά τους– τα 5 αρχικά Καρακόλ μετά από 15 χρόνια πολιτικής και οργανωτικής δουλειάς αναπαράχθηκαν. Οι MAREZ και τα Συμβούλια Καλής Διακυβέρνησης έπρεπε να αποκτήσουν παιδιά και να τα δουν να μεγαλώνουν. Από τώρα και στο εξής θα είναι 12 τα Καρακόλ καθώς και τα αντίστοιχα Συμβούλια Καλής Διακυβέρνησης.

Αυτή η εκθετική ανάπτυξη, που σήμερα μας επιτρέπει να βγούμε για άλλη μια φορά από τον κλοιό, οφείλεται κυρίως σε δύο πράγματα:

Το πρώτο και το σημαντικότερο είναι η **πολιτική οργανωτική δουλειά και το παράδειγμα των γυναικών, των αντρών, των παιδιών και των ηλικιωμένων που αποτελούν τις ζαπατιστικές βάσεις στήριξης· και ιδιαίτερα των γυναικών και των νέων ζαπατίστας**. Κινητοποιήθηκαν συντρόφισσες όλων των ηλικιών για να μιλήσουν με άλλες αδελφές οργανωμένες ή μη. Οι νέοι ζαπατίστας, χωρίς να εγκαταλείψουν τις προτιμήσεις και τα θέλω τους, απέκτησαν γνώσεις από τις επιστήμες και τις τέχνες, τις οποίες μεταδίδουν σε όλο και περισσότερους νέους. Η πλειοψηφία της νεολαίας και κυρίως οι γυναίκες **αναλαμβάνουν θέσεις που τους προσδίδουν δημιουργικότητα, εφευρετικότητα και ευφυΐα**. Έτσι μπορούμε να πούμε – χωρίς ίχνος πικρίας, και με περηφάνια ότι οι γυναίκες ζαπατίστας όχι μόνο είναι στην πρώτη γραμμή αλλά και σαν το πουλί Ρυίμυ μας δείχνουν τον δρόμο που υπάρχει εμπρός μας για να μη χαθούμε, τα όριά του για να μην παρεκκλίνουμε και τα νώτα μας για να μην μείνουμε πίσω.

Το δεύτερο είναι η κυβερνητική πολιτική που καταστρέφει την κοινότητα και τη φύση, και ειδικότερα η πολιτική της

σημερινής κυβέρνησης που αυτοαποκαλείται Τέταρτος Μετασχηματισμός. Οι παραδοσιακές κομματικές κοινότητες έχουν πληγεί από την περιφρόνηση, τον ρατσισμό και την απληστία της σημερινής κυβέρνησης και έχουν προχωρήσει σε ανοιχτή ή κρυφή εξέγερση. Όσοι πίστευαν ότι με την αντι-αντάρτικη πολιτική της ελεημοσύνης θα διασπούσαν τον ζαπατισμό και θα εξαγόραζαν την αφοσίωση των μη-ζαπατίστας ενθαρρύνοντας τη σύγκρουση και την απογοήτευση, έδωσαν τα επιχειρήματα που έλειπαν για να πείσουν αυτούς τους αδελφούς και τις αδελφές ότι είναι απαραίτητο να υπερασπιστούν τη γη και τη φύση.

Η κακή κυβέρνηση πίστευε και πιστεύει ότι αυτό που οι άνθρωποι περιμένουν και χρειάζονται είναι χρηματική ελεημοσύνη.

Τώρα οι ζαπατιστικοί και πολλοί μη ζαπατιστικοί λαοί καθώς και οι αδελφοί λαοί του Εθνικού Ιθαγενικού Κογκρέσου στο νοτιοανατολικό Μεξικό και σε ολόκληρη τη χώρα τής απαντούν και τη διαψεύδουν.

Καταλαβαίνουμε ότι ο σημερινός διαχειριστής συγκροτήθηκε στο PRI μέσα από μια «ιθαγενίστικη» αντίληψη, σύμφωνα με την οποία οι αυτόχθονες το μόνο που επιθυμούν διακαώς είναι να πουλήσουν την αξιοπρέπειά τους και να πάψουν να είναι αυτοί που είναι· ότι ο ιθαγενής μπορεί να είναι μονάχα ένα έκθεμα στα μουσεία, μια πολύχρωμη χειροτεχνία για να καλύψει ο ισχυρός το γκρίζο της καρδιάς του. Γι' αυτό και το άγχος του προκειμένου τα τείχη-τρένα του (αυτό του Ισθμού και το κακώς αποκαλούμενο Τρένο Μάγια) να ενσωματώσουν στο τοπίο τα ερείπια ενός πολιτισμού προς τέρψη του τουρίστα.

Αλλά οι αυτόχθονες είμαστε ζωντανοί, εξεγερμένοι και αντιστεκόμαστε. Και ο διαχειριστής προσπαθεί τώρα να «αναμορφώσει» έναν από τους επιστάτες του, έναν δικηγόρο που κάποτε ήταν ιθαγενής και τώρα, όπως συμβαίνει σε ολόκληρη την παγκόσμια ιστορία, επιδίδεται στο να διασπά, να διώκει και να χειραγωγεί εκείνους που κάποτε ήταν όμοιοι του. Ο επικεφαλής του Εθνικού Ινστιτούτου Ιθαγενών Λαών (INPI) λειαινεί καθημερινά τη συνείδησή του με ελαφρόπετρα για να εξαλείψει κάθε ίχνος αξιοπρέπειας. Πιστεύει ότι έτσι θα ασπρίσει το δέρμα του, και η λογική του είναι ίδια με του Τυράννου. Ο διαχειριστής τον συγγαίρει, συγγαίροντας παράλληλα τον εαυτό του: δεν υπάρχει καλύτερος τρόπος για να επιχειρήσει να ελέγξει τους εξεγερμένους από έναν μετανοημένο που μετατράπηκε σε ξεπουλημένη μαριονέτα του δυνάστη.

Αυτά τα μάθαμε εδώ και πάνω από 25 χρόνια.

Αντί να αναρριχηθούμε στα αξιώματα των κακών κυβερνήσεων ή να γίνουμε ένα κακέκτυπο εκείνων που μας ταπεινώνουν και μας καταπιέζουν, **η ευφυΐα και η γνώση μας επικεντρώθηκε στη δική μας ανάπτυξη, στο δικό μας δυνάμωμα.**

Χάρη στις αδελφές, στους αδελφούς και στους αδελφούς του Μεξικού και του κόσμου, που συμμετείχαν στις συναντήσεις, και στα σπορεία – σαν αυτά που συγκαλούμε αυτήν τη στιγμή, η φαντασία, η δημιουργικότητα και οι γνώσεις μας διευρύνθηκαν και έγιναν ακόμα πιο καθολικές, δηλαδή πιο ανθρώπινες. **Μάθαμε να κοιτάζουμε, να ακούμε και να μιλάμε με το άλλο, χωρίς κοροϊδία, χωρίς καταδίκες, χωρίς ετικέτες. Μάθαμε ότι ένα όνειρο που δεν περιλαμβάνει τον κόσμο, είναι ένα όνειρο μικρό.**

Αυτό που τώρα γνωστοποιούμε και δημοσιεύουμε, είναι το αποτέλεσμα μιας μακράς διαδικασίας προβληματισμού και αναζήτησης. Χιλιάδες συνελεύσεις των ζαπατιστικών κοινοτήτων στα βουνά του νοτιοανατολικού Μεξικού σκέφτηκαν και αναζήτησαν δρόμους, τρόπους, χρόνους. Αψηφώντας την περιφρόνηση του ισχυρού, που μας έχει διαγράψει θεωρώντας μας αδαείς και ανόητους, χρησιμοποιήσαμε την ευφυΐα, τη γνώση και τη φαντασία.

Εδώ σας παραθέτουμε τα ονόματα των νέων Κέντρων Αυτόνομης Αντίστασης και Ζαπατιστικής Εξέγερσης (CRAREZ).

Τα νέα Κέντρα είναι 11 και, μαζί με τα 5 αρχικά Καρακόλ, φτάνουν συνολικά τα 16. Μαζί με τους αρχικούς Αυτόνομους Δήμους, οι οποίοι είναι 27, το σύνολο των Ζαπατιστικών Κέντρων ανέρχεται στα 43.

Ονόματα και τοποθεσία των νέων Καρακόλ και Αυτόνομων Εξεγερμένων Ζαπατιστικών Δήμων (MAREZ):

1. Νέο Καρακόλ, με το όνομα **Συλλογική η καρδιά των εξεγερμένων σπόρων, μνήμη του Συντρόφου Galeano**. Το Συμβούλιο Καλής Διακυβέρνησής του ονομάζεται **Βήματα της ιστορίας για τη ζωή της ανθρωπότητας**. Έδρα του η La Unión, ανακτημένη γη, δίπλα στο εχίδο San Quintín, όπου βρίσκεται το στρατόπεδο του στρατού της κακής κυβέρνησης (επίσημος δήμος Ocosingo).

2. Νέος Αυτόνομος Δήμος. Ονομάζεται **Ελπίδα της Ανθρωπότητας**. Η έδρα του βρίσκεται στο εχίδο Santa María (επίσημος δήμος Chicomuselo).

3. Ο επόμενος Αυτόνομος Δήμος ονομάζεται **Ernesto Che Guevara**. Η έδρα του είναι το El Belén (επίσημος δήμος Motozintla).

4. Νέο Καρακόλ με το όνομα **Σπείρα της αξιοπρέπειας που υφαίνει τα χρώματα της ανθρωπότητας στη μνήμη των πεσόντων**. Το Συμβούλιο Καλής Διακυβέρνησής του ονομάζεται **Σπόρος που ανθίζει με τη συνείδηση εκείνων που αγωνίζονται για πάντα**. Έδρα του το Tulan Ka' u, ανακτημένη γη (επίσημος δήμος Amatenango del Valle).

5. Το επόμενο νέο Καρακόλ ονομάζεται **Ανθίζοντας ο εξεγερμένος σπόρος**. Το Συμβούλιο Καλής Διακυβέρνησης του λέγεται **Νέο χάραμα αντίστασης και εξέγερσης για τη ζωή και την ανθρωπότητα**. Η έδρα του βρίσκεται στην Κοινότητα Patria Nueva, ανακτημένη γη (επίσημος δήμος Ocosingo).

6. Ο νέος Αυτόνομος Δήμος ονομάζεται **Σπέρνοντας συνείδηση για να θερίσουμε επαναστάσεις για τη ζωή**. Έδρα του το Tulan Ka' u, ανακτημένη γη (επίσημος δήμος Amatenango del Valle).

7. Νέο Καρακόλ με το όνομα **Προς τιμήν της μνήμης του Συντρόφου Manuel**. Το Συμβούλιο Καλής Διακυβέρνησής του ονομάζεται **Η εξεγερμένη σκέψη των ιθαγενών λαών**. Έδρα του είναι το Dolores Hidalgo, ανακτημένη γη (επίσημος δήμος Ocosingo).

8. Το επόμενο νέο Καρακόλ ονομάζεται **Αντίσταση και εξέγερση ένας νέος Ορίζοντας**. Το Συμβούλιο Καλής Διακυβέρνησης του ονομάζεται **Το φως που λάμπει στον κόσμο**. Έδρα του η κοινότητα Nuevo Jerusalén, ανακτημένη γη (επίσημος δήμος Ocosingo).

9. Νέο Καρακόλ με το όνομα **Ρίζα των αντιστάσεων και των εξεγέρσεων για την ανθρωπότητα**. Το Συμβούλιο Καλής Διακυβέρνησης του ονομάζεται **Καρδιά των ζώων μας για ένα νέο μέλλον**. Έδρα του το εχίδο Jolj'a (επίσημος δήμος Tila).

10. Νέος Αυτόνομος Δήμος. Ονομάζεται **21 de Diciembre** (21 του Δεκέμβρη). Έδρα του η Ranchería K'anal Hulub (επίσημος δήμος Chilón).

11. Νέο Καρακόλ. Ονομάζεται **Jacinto Canek**. Το Συμβούλιο Καλής Διακυβέρνησής του έχει το όνομα **Άνθος του λόγου μας και φως των λαών μας που αντανακλά για όλους**. Έδρα του είναι η κοινότητα του CIDECI-Πανεπιστήμιο της Γης (επίσημος δήμος San Cristóbal de las Casas).

Εκμεταλλούμενοι την ευκαιρία προσκαλούμε την Έκτη, τα Δίκτυα, το Εθνικό Ιθαγενικό Κογκρέσο και τους έντιμους ανθρώπους να έρθουν και από κοινού με τους ζαπατιστικούς λαούς να συμμετάσχουν στην οικοδόμηση των CRAREZ είτε με υλική και οικονομική στήριξη είτε καρφώνοντας, κόβοντας, κουβαλώντας, συμβουλευόντας και ζώντας μαζί μας· ή με τον τρόπο και τη μορφή που θεωρούν την πλέον ενδεδειγμένη. Τις επόμενες ημέρες θα δημοσιεύσουμε ένα κείμενο όπου θα εξηγήσουμε πώς, πότε και πού μπορείτε να εγγραφείτε για να συμμετάσχετε.

Αδελφές και αδελφοί, σύντροφοι και συντρόφισσες:

Καλούμε το Εθνικό Ιθαγενικό Κογκρέσο-Ιθαγενικό Συμβούλιο Διακυβέρνησης (CNI-CIG) για να συναντηθούμε και να γνωρίσετε το έργο για το οποίο έχουμε δεσμευτεί, να μοιραστούμε τα προβλήματα, τις δυσκολίες, τα χτυπήματα, τις αδυναμίες αλλά και τους σπόρους που βλέπουμε πως αποφέρουν καλύτερους καρπούς στον αγώνα καθώς και αυτούς που δεν δίνουν καρπούς και μας οδηγούν σε αντίθετα αποτελέσματα, ώστε να σταματήσουμε να τους χρησιμοποιούμε. Να συναντηθούμε με αυτούς που πραγματικά θέλουν να οργανώσουν τον αγώνα και να συζητήσουμε για τις καλές και τις κακές σοδειές. Συγκεκριμένα σας προτείνουμε να πραγματοποιήσουμε από κοινού σε ένα από τα Καρακόλ μια συνάντηση που θα μπορούσε να ονομαστεί ΦΟΡΟΥΜ ΓΙΑ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΣΠΙΣΗ ΤΟΥ ΕΔΑΦΟΥΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΜΑΝΑΣ-ΓΗΣ ή όπως νομίζετε καλύτερα, ανοιχτή σε όλα τα άτομα, στις ομάδες, στις συλλογικότητες και στις οργανώσεις που συμμετέχουν σε αυτόν τον αγώνα για τη ζωή. Η ημερομηνία που σας προτείνουμε είναι εντός του Οκτωβρίου του 2019, τις ημέρες που θεωρείτε κατάλληλες. Επίσης, προσφέρουμε ένα από τα Καρακόλ προκειμένου να πραγματοποιηθεί η συνάντηση ή η συνέλευση του Εθνικού Ιθαγενικού Κογκρέσου-Ιθαγενικού Συμβουλίου Διακυβέρνησης, σε ημερομηνία που θεωρείτε περισσότερο κατάλληλη.

Καλούμε την Έκτη και τα Δίκτυα να ξεκινήσουν την ανάλυση και τη συζήτηση για τη συγκρότηση ενός Διεθνούς Δικτύου Αντίστασης και Εξέγερσης, Πόλου, Πυρήνα, Ομοσπονδίας, Συνομοσπονδίας ή όπως αλλιώς ονομαστεί, που να βασίζεται στην ανεξαρτησία και στην αυτονομία αυτών που το αποτελούν απορρίπτοντας ρητά τον ηγεμονισμό και την ομογενοποίηση, και στο οποίο η αλληλεγγύη και η αλληλοβοήθεια θα είναι άνευ όρων, οι καλές και κακές εμπειρίες του αγώνα του καθενός θα μοιράζονται και αυτό θα εργάζεται για τη διάδοση των ιστοριών των από κάτω και αριστερά.

Γι' αυτό, ως ζαπατίστας θα συγκαλέσουμε διμερείς συνελεύσεις με ομάδες, συλλογικότητες και οργανώσεις που δραστηριοποιούνται στις γεωγραφίες τους. Δεν θα κάνουμε μεγάλες συναντήσεις. Τις επόμενες μέρες θα γνωστοποιήσουμε –φυσικά σε εκείνους που δεχθούν– το πώς, το πότε, και το πού θα γίνουν αυτές οι συναντήσεις που προτείνουμε, λαμβάνοντας υπόψη τα ημερολόγια και τις γεωγραφίες τους.

Καλούμε ΟΣΟΥΣ ΕΧΟΥΝ ΚΑΝΕΙ ΤΗΝ ΤΕΧΝΗ, ΤΗΝ ΕΠΙΣΤΗΜΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΚΡΙΤΙΚΗ ΣΚΕΨΗ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑ ΚΑΙ ΖΩΗ σε φεστιβάλ, συναντήσεις, σπορεία, γιορτές, ανταλλαγές ή όπως αλλιώς θέλετε να ονομάσετε αυτά τα μοιράσματα. Θα σας γνωστοποιήσουμε το πότε, το πώς, και το πού θα μπορούσαν να γίνουν. Αυτό περιλαμβάνει τη Συνάντηση για την Τέχνη/CompArte και το κινηματογραφικό φεστιβάλ Puy ta Cuxlejalitic, αλλά κι όχι μόνο. Σκεφτόμαστε να πραγματοποιήσουμε συναντήσεις CompArtes ειδικές για κάθε τέχνη (Θέατρο, Χορός, Πλαστικές Τέχνες, Λογοτεχνία, Μουσική κ.λπ.). Θα πραγματοποιηθεί η επόμενη συνάντηση για την επιστήμη ConCiencias, ίσως ξεκινώντας με τις Κοινωνικές Επιστήμες. Θα πραγματοποιηθούν σπορεία της Κριτικής Σκέψης, ίσως αρχίζοντας με το θέμα της Θύελλας.

ΚΑΛΟΥΜΕ ΕΙΔΙΚΟΤΕΡΑ ΟΣΟΥΣ ΒΑΔΙΖΟΥΝ ΜΕ ΠΟΝΟ ΚΑΙ ΟΡΓΗ, ΜΕ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ ΚΑΙ ΕΞΕΓΕΡΣΗ, ΚΑΙ ΔΙΩΚΟΝΤΑΙ σε συναντήσεις συγγενών των δολοφονημένων, εξαφανισμένων και φυλακισμένων, καθώς και τις οργανώσεις, τις ομάδες και τις συλλογικότητες που τους συντροφεύουν στον πόνο, στην οργή και στην αναζήτηση της αλήθειας και της δικαιοσύνης. Ως μοναδικό στόχο θα έχουν να γνωριστούν μεταξύ τους και να ανταλλάξουν όχι μόνο πόνους αλλά κυρίως τις εμπειρίες τους από αυτή την αναζήτηση. Οι ζαπατιστικοί λαοί θα περιοριστούμε στο ρόλο του οικοδεσπότη.

Οι συντρόφισσες ζαπατίστας θα συγκαλέσουν μια νέα Συνάντηση των Γυναικών που αγωνίζονται, σε χρόνο, τόπο και με τρόπο που εκείνες αποφασίσουν. Θα σας γνωστοποιηθεί η ημερομηνία με το μέσο που εκείνες αποφασίσουν. Σας προειδοποιούμε όμως μια και καλή ότι θα είναι μόνο για γυναίκες, γι' αυτό δεν μπορούμε να δώσουμε περισσότερες πληροφορίες μέχρι να πουν οι ίδιες.

Θα δούμε αν υπάρχει τρόπος να πραγματοποιηθεί μια συνάντηση των άλλων¹, αντικείμενο της οποίας θα είναι να μοιραστούν όχι μόνο τους πόνους, τις αδικίες, τις διώξεις και τις μαλακίες που υφίστανται αλλά και τους τρόπους με τους οποίους αγωνίζονται, και τη δύναμή τους. Οι ζαπατιστικοί λαοί θα περιοριστούμε στο ρόλο του οικοδεσπότη.

1. «Otroas» Εννοεί τους άλλους. Πρόκειται για όρο που χρησιμοποιείται για να δηλωθεί μια διαφορετική σεξουαλική ταυτότητα.

Θα εξετάσουμε επίσης τη δυνατότητα να υπάρξει μια συνάντηση ομάδων, συλλογικοτήτων και οργανώσεων που υπερασπίζονται τα Ανθρώπινα Δικαιώματα, με τη μορφή και τον τρόπο που εκείνες αποφασίσουν. Οι ζαπατιστικοί λαοί θα περιοριστούμε στο ρόλο του οικοδεσπότη.

Συντρόφισσες και σύντροφοι, αδελφοί και αδελφές,

Είμαστε εδώ, είμαστε ζαπατίστας. Για να μας δουν, καλύψαμε το πρόσωπο. Για να μας ονομάσουν, αρνηθήκαμε το όνομά μας. Στοιχηματίζουμε στο παρόν για να έχουμε μέλλον, και για να ζήσουμε, πεθαίνουμε. Είμαστε ζαπατίστας, στην πλειοψηφία μας ιθαγενείς με ρίζες από τους Μάγιας, και δεν ξεπουλιόμαστε, δεν παραδινόμαστε, δεν υποτασσόμαστε.

Είμαστε εξέγερση και αντίσταση. Είμαστε μια από τις πολλές βαριοπούλες που θα συντρίψουν τα τείχη, είμαστε ένας από τους πολλούς ανέμους που θα σαρώσουν τη γη και ένας από τους πολλούς σπόρους που θα γεννήσουν άλλους κόσμους.

Είμαστε ο Ζαπατιστικός Στρατός Εθνικής Απελευθέρωσης .

Από τα βουνά του Νοτιοανατολικού Μεξικού

Εκ μέρους των αντρών, των γυναικών, των παιδιών και των ηλικιωμένων ζαπατιστικών βάσεων στήριξης και της Παράνομης Επαναστατικής Ιθαγενικής Επιτροπής-Γενικής Διοίκησης του Ζαπατιστικού Στρατού Εθνικής Απελευθέρωσης.

Εξεγερμένος Υποδιοικητής Moisés

Μεξικό, Αύγουστος 2019.

ΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ ΖΑΠΑΤΙΣΤΑΣ ΣΤΗΝ ΕΝΑΡΞΗ ΤΗΣ ΔΕΥΤΕΡΗΣ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΣΥΝΑΝΤΗΣΗΣ ΤΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ ΠΟΥ ΑΓΩΝΙΖΟΝΤΑΙ. (26 – 29 Δεκεμβρίου 2019)

ΖΑΠΑΤΙΣΤΙΚΟΣ ΣΤΡΑΤΟΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗΣ

27 Δεκεμβρίου 2019.

Συντρόφισσες και αδελφές:

Καλώς ήρθατε όλες στη ζαπατιστική γη.

Καλωσήλθατε αδελφές και συντρόφισσες από τις διάφορες γεωγραφίες των πέντε ηπείρων.

Καλωσήλθατε συντρόφισσες και αδελφές από το Μεξικό και τον κόσμο.

Καλωσήλθατε αδελφές και συντρόφισσες από τα Δίκτυα Αντίστασης και Εξέγερσης.

Καλωσήλθατε συντρόφισσες του Εθνικού Ιθαγενικού Κογκρέσου-Ιθαγενικού Συμβουλίου Διακυβέρνησης.

Καλωσήλθατε συντρόφισσες της εγχώριας και διεθνούς Έκτης.

Καλωσήλθατε συντρόφισσες από τις ζαπατιστικές βάσεις στήριξης.

Καλωσήλθατε συντρόφισσες πολιτοφύλακες και αντάρτισσες του EZLN.

Αδελφή και συντρόφισσα:

Σε ενημερώνουμε ότι, μέχρι χθες, 26 Δεκεμβρίου 2019, είχαν εγγραφεί σε αυτή τη δεύτερη συνάντηση:

3.259 Γυναίκες

95 παιδιά

26 άντρες

Από τις παρακάτω 49 χώρες:

Γερμανία - Αλγερία - Αργεντινή - Αυστραλία - Αυστρία - Μπαγκλαντές - Βέλγιο
Βολιβία - Βραζιλία - Καναδά - Καταλωνία - Χιλή - Κολομβία - Κόστα Ρίκα - Δανία
Εκουαδόρ - Ελ Σαλβαδόρ - Ισπανία - ΗΠΑ - Φιλανδία - Γαλλία - Ελλάδα - Γουατεμάλα
Ονδούρα - Ινδία - Αγγλία - Ιρλανδία - Ιταλία - Ιαπωνία - Κουρδιστάν - Μακεδονία
Νορβηγία - Ν. Ζηλανδία - Χώρα των Βάσκων - Παραγουάη - Περού - Πολωνία
Πουέρτο Ρίκο - Μ. Βρετανία - Δομινικανή Δημοκρατία - Ρωσία - Σιβηρία - Σρι Λάνκα
Σουηδία - Ελβετία - Τουρκία - Ουρουγουάη - Βενεζουέλα - Μεξικό

Συντρόφισσα και αδελφή:

Είμαστε πολύ χαρούμενες που μπόρεσες να φτάσεις μέχρι τα βουνά μας.

Κι ακόμα κι αν δεν μπόρεσες να έρθεις, εμείς σε χαιρετάμε, γιατί έχεις στραμμένη την προσοχή σου σε αυτά που συμβαίνουν εδώ, σε αυτή τη Δεύτερη Διεθνή Συνάντηση των Γυναικών που Αγωνίζονται.

Ξέρουμε καλά ότι πέρασες πολλά για να φτάσεις ως εδώ.

Ξέρουμε καλά ότι χρειάστηκε να αφήσεις την οικογένεια και τις φίλες σου.

Ξέρουμε καλά ότι κατέβαλες μεγάλη προσπάθεια και δούλεψες πολύ για να βρεις τα χρήματα να ταξιδέψεις από τη δική σου γεωγραφία στη δική μας.

Αλλά ξέρουμε καλά, επίσης, ότι η καρδιά σου είναι χαρούμενη, έστω και λίγο, γιατί εδώ θα συναντηθείς με άλλες γυναίκες που αγωνίζονται.

Ίσως βοηθήσει τον αγώνα σου να ακούσεις και να γνωρίσεις άλλους αγώνες γυναικών.

Γιατί είτε συμφωνούμε είτε διαφωνούμε με άλλους αγώνες, τους τρόπους και τις γεωγραφίες τους, να ακούμε και να μαθαίνουμε είναι χρήσιμο για όλες μας.

Γιατί το ζητούμενο δεν είναι να ανταγωνιζόμαστε μεταξύ μας για το ποιος αγώνας είναι ο καλύτερος, αλλά να μοιραζόμαστε.

Σου ζητάμε λοιπόν να δείχνεις πάντα σεβασμό στις διαφορετικές σκέψεις και τους διαφορετικούς τρόπους.

Όλες εμείς που βρισκόμαστε εδώ, και πολλές ακόμα που δεν βρίσκονται, είμαστε γυναίκες που αγωνίζονται.

Είναι αλήθεια πως έχουμε διαφορετικούς τρόπους, αλλά ως γυναίκες ζαπατίστας θεωρούμε ότι δεν χρειάζεται να ταυτίζονται οι σκέψεις και οι τρόποι μας.

Δεν πιστεύουμε πως η διαφορετικότητα αποτελεί αδυναμία. Αντίθετα θεωρούμε πως είναι μεγάλη δύναμη όταν σεβόμαστε η μια την άλλη και συμφωνούμε να αγωνιστούμε μαζί αλλά χωρίς να χάσουμε τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά μας. Σου ζητάμε λοιπόν να μοιραστείς τον πόνο, την οργή και τον αγώνα σου με αξιοπρέπεια.

Και να σεβαστείς τους πόνους, την οργή και τους αξιοπρεπείς αγώνες των άλλων.

Συντρόφισσα και αδελφή:

Κάναμε ό,τι μπορούσαμε για να είσαι ευχαριστημένη και ασφαλής.

Φαίνεται απλό να το λες, αλλά ξέρουμε καλά ότι είναι λίγα πια τα μέρη στον κόσμο όπου μπορούμε να αισθανόμαστε ευχαριστημένες και ασφαλείς.

Και γι' αυτό το λόγο βρισκόμαστε εδώ. Γιατί μας φέρνει εδώ ο πόνος και η οργή μας για τη βία που υποφέρουμε για το έγκλημα να είμαστε γυναίκες.

Όπως θα δεις αυτές τις μέρες, σε αυτό το μέρος δεν επιτρέπεται η παρουσία αντρών.

Δεν έχει καμία σημασία αν είναι καλοί, νορμάλ, ή αδιάφοροι. Αυτές τις μέρες δεν μπορούν να είναι εδώ.

Ο χώρος αυτός, αυτές τις μέρες, είναι μόνο για τις γυναίκες που αγωνίζονται.

Δηλαδή όχι για οποιαδήποτε γυναίκα,.

Οι συντρόφισσες αντάρτισσες και πολιτοφύλακες έχουν αναλάβει την φροντίδα και την προστασία μας.

Προσπαθήσαμε επίσης να έχεις ένα χώρο για να ξεκουραστείς, να φας, και να πλυθείς.

Τόσο για την ξεκούραση, όσο και για το φαγητό και τις ανάγκες σου, σου ζητάμε να συμπεριφέρεσαι ως αδελφή και συντρόφισσα κυρίως απέναντι στις πιο σοφές γυναίκες, δηλαδή, τις ηλικιωμένες.

Πρέπει να τις σεβόμαστε γιατί δεν είναι καινούργιες στον αγώνα που κάνουμε ως γυναίκες.

Απέκτησαν τα άσπρα τους μαλλιά, τις ασθένειες και τις ρυτίδες τους επειδή δεν ξεπουλήθηκαν στο πατριαρχικό σύστημα, ούτε παραδόθηκαν στον σεξισμό.

Δεν υποτάχθηκαν δηλαδή δεν άλλαξαν τον τρόπο που σκέφτονται τον αγώνα για τα δικαιώματα των γυναικών.

Είναι αυτές που είναι, γιατί δεν ξεπουλήθηκαν, δεν παραδόθηκαν, δεν υποτάχθηκαν.

Ζητάμε όμως και από τις ηλικιωμένες, τις σοφές, να σεβαστούν και να χαιρετίσουν τις νεότερες, είτε ενήλικες είτε παιδιά.

Γιατί αυτός ο αγώνας είναι και δικός τους. Και δεν τους λείπει ούτε η αποφασιστικότητα ούτε η δέσμευση.

Αφού δεν επιτρέπουμε να μας χωρίζουν οι γεωγραφίες ας μην αφήσουμε να μας χωρίσουν τα ημερολόγια.

Όλες, ανεξάρτητα από το ημερολόγιο που κουβαλάμε ή τη γεωγραφία στην οποία ζούμε, βρισκόμαστε στον ίδιο δρόμο: στον αγώνα για τα δικαιώματα των γυναικών.

Όπως είναι το δικαίωμα μας στη ζωή.

Και αυτό που μας θλίβει και μας πονά είναι ότι, έχει περάσει πάνω από ένας χρόνος από την πρώτη μας συνάντηση και ο απολογισμός μας είναι αρνητικός.

Σε όλο τον κόσμο συνεχίζουν να δολοφονούν γυναίκες, να τις εξαφανίζουν, να τις βιάζουν, να τις περιφρορούν.

Φέτος όχι μόνο δεν μειώθηκε ο αριθμός των γυναικών που βιάστηκαν, εξαφανίστηκαν, δολοφονήθηκαν αλλά απ' όσο ξέρουμε αυξήθηκε.

Και εμείς, ως γυναίκες ζαπατίστας, θεωρούμε πως αυτό είναι πολύ σοβαρό.

Γι' αυτό διοργανώσαμε αυτή τη δεύτερη συνάντηση με ένα μόνο θέμα: τη βία ενάντια στις γυναίκες.

Αδελφή και συντρόφισσα, εσύ που μπόρεσες να έρθεις αλλά και εσύ που δεν μπόρεσες:

Θέλουμε να σε ακούσουμε και να σε δούμε, γιατί έχουμε κάποιες απορίες.

Πώς οργανώθηκες;

Τί έκανες;

Τί συνέβη;

Γιατί αν θυμάσαι στην πρώτη μας συνάντηση, δεσμευτήκαμε ότι θα οργανωθούμε στους τόπους μας για να μην υπάρχουν πια δολοφονημένες, εξαφανισμένες, ταπεινωμένες, περιφρονημένες γυναίκες.

Αλλά αυτό που βλέπουμε είναι ότι η κατάσταση έχει επιδεινωθεί.

Λένε ότι υπάρχει ισότητα των φύλων επειδή στις κακές κυβερνήσεις υπάρχουν άντρες και γυναίκες που διατάζουν.

Όμως συνεχίζουν να μας δολοφονούν.

Λένε ότι έχει βελτιωθεί ο μισθός των γυναικών.

Όμως συνεχίζουν να μας δολοφονούν.

Λένε ότι οι φεμινιστικοί αγώνες έχουν σημειώσει μεγάλη πρόοδο.

Όμως συνεχίζουν να μας δολοφονούν.

Λένε ότι τώρα η φωνή των γυναικών ακούγεται περισσότερο.

Όμως συνεχίζουν να μας δολοφονούν.

Λένε ότι σήμερα υπολογίζουν τις γυναίκες.

Όμως συνεχίζουν να μας δολοφονούν.

Λένε ότι τώρα υπάρχουν περισσότεροι νόμοι που προστατεύουν τις γυναίκες.

Όμως συνεχίζουν να μας δολοφονούν.

Λένε ότι τώρα είναι αποδεκτό να μιλούν καλά για τις γυναίκες και τους αγώνες τους.

Όμως συνεχίζουν να μας δολοφονούν.

Λένε ότι υπάρχουν άνδρες που καταλαβαίνουν τον αγώνα των γυναικών, ακόμα και ότι είναι φεμινιστές.

Όμως συνεχίζουν να μας δολοφονούν.

Λένε ότι η γυναίκα έχει πια περισσότερο χώρο.

Όμως συνεχίζουν να μας δολοφονούν.

Λένε ότι υπάρχουν πια σουπερ ηρωίδες στις ταινίες.

Όμως συνεχίζουν να μας δολοφονούν.

Λένε ότι το αίσθημα σεβασμού προς τη γυναίκα είναι πια μεγαλύτερο.

Όμως συνεχίζουν να μας δολοφονούν.

Κάθε φορά περισσότερες δολοφονημένες.

Κάθε φορά με μεγαλύτερη αγριότητα.

Κάθε φορά με περισσότερη λύσσα, οργή, φθόνο και μίσος.

Και κάθε φορά με μεγαλύτερη ατιμωρησία.

Με άλλα λόγια, κάθε φορά περισσότεροι μάτσο που δεν τιμωρούνται, που δεν καταδικάζονται, λες και δεν έχουν κάνει τίποτα: σα να μην είναι σπουδαίο πράγμα να δολοφονήσεις μια γυναίκα, να την εξαφανίσεις, να την εκμεταλλευτείς, να τη χρησιμοποιήσεις, να της επιτεθείς, να την απαξιώσεις.

Συνεχίζουν να μας δολοφονούν, κι ωστόσο μας ζητούν, απαιτούν από εμάς, μας διατάζουν, να συμπεριφερόμαστε καλά.

Δεν μπορεί να το πιστέψει κανείς, όμως, αν μια ομάδα εργαζομένων κλείσουν έναν δρόμο, ή κάνουν μια απεργία, ή διαμαρτυρηθούν, γίνεται μεγάλο σκάνδαλο.

Λένε ότι παραβιάζονται τα δικαιώματα των εμπορευμάτων, των αυτοκινήτων και των αντικειμένων.

Και στα μέσα επικοινωνίας βλέπεις φωτογραφίες, βίντεο, ρεπορτάζ, αναλύσεις και σχόλια ενάντια στις διαμαρτυρίες αυτές.

Αλλά αν βιάσουν μια γυναίκα, απλά αλλάζει ένας αριθμός πάνω ή ένας αριθμός κάτω στις στατιστικές τους.

Κι αν οι γυναίκες διαμαρτυρηθούν, και καλύψουν με γκράφιτι τις πέτρες των από πάνω, και σπάσουν τις βιτρίνες των

από πάνω, και φωνάξουν τις αλήθειες τους στους από πάνω, τότε γίνεται μεγάλη φασαρία.

Αλλά, όταν μας εξαφανίζουν, όταν μας δολοφονούν, τότε απλά αλλάζουν ένα νούμερο: ένα θύμα παραπάνω, μια γυναίκα λιγότερη.

Σα να θέλει ο ισχυρός να κάνει σαφές ότι αυτό που μετράει είναι το κέρδος του, όχι η ζωή.

Μετράνε τα αυτοκίνητα, οι πέτρες, οι βιτρίνες, τα εμπορεύματα.

Η ζωή δεν μετράει.

Κι αν πρόκειται για τη ζωή μιας γυναίκας, αυτή αξίζει ακόμα λιγότερο.

Γι' αυτό κι εμείς, ως γυναίκες Ζαπατίστας που είμαστε, δηλαδή ως αντικαπιταλιστριες που αντιμαχόμαστε την πατριαρχία, αναρωτηθήκαμε: γιατί το σύστημα λειτουργεί με αυτό τον τρόπο;

Φαίνεται ότι οι βίαιοι θάνατοί μας, οι εξαφανίσεις μας, τα βάσανά μας αποτελούν κέρδος για το καπιταλιστικό σύστημα.

Γιατί το σύστημα επιτρέπει μόνο ό,τι το ωφελεί, ό,τι του προσφέρει κέρδη.

Γι' αυτό λέμε ότι το καπιταλιστικό σύστημα είναι πατριαρχικό.

Η πατριαρχία μετράει και επιβάλλεται, ακόμα κι αν η επιστάτρια είναι γυναίκα.

Σκεφτόμαστε λοιπόν ότι, για να αγωνιστούμε για τα δικαιώματά μας, όπως το δικαίωμα στη ζωή, δεν φτάνει να αγωνιζόμαστε ενάντια στον σεξισμό, την πατριαρχία ή όπως αλλιώς το λένε.

Ότι πρέπει επίσης να αγωνιστούμε ενάντια στο καπιταλιστικό σύστημα.

Πάνε μαζί: έτσι λέμε εμείς οι Ζαπατίστας.

Ξέρουμε, ωστόσο, ότι υπάρχουν διαφορετικές σκέψεις και τρόποι στον αγώνα των γυναικών.

Ίσως κάτι μπορούμε να καταλάβουμε και να μάθουμε.

Γι' αυτό καλούμε όλες τις Γυναίκες που Αγωνίζονται.

Δεν έχει σημασία πώς σκέφτονται και πώς δρουν.

Αυτό που σήμερα έχει σημασία είναι να αγωνιζόμαστε για τη ζωή μας που, τώρα πιο πολύ από ποτέ, είναι σε κίνδυνο, σ' όλους τους τόπους και σ' όλους τους καιρούς.

Αν και μιλάνε, και προβλέπουν μεγάλη πρόοδο για τις γυναίκες, η αλήθεια είναι ότι ποτέ ξανά στην ιστορία της ανθρωπότητας δεν ήταν τόσο θανάσιμο να είσαι γυναίκα.

Έχεις ακούσει, Συντρόφισσα και Αδελφή να λένε ότι το τάδε ή το δείνα επάγγελμα είναι το πιο επικίνδυνο.

Ότι είναι πολύ επικίνδυνο να είσαι δημοσιογράφος, ή δύναμη καταστολής, ή δικαστής, ή κακή κυβέρνηση.

Αλλά εσύ και εμείς ξέρουμε ότι το πιο επικίνδυνο σήμερα στον κόσμο είναι να είσαι γυναίκα.

Δεν έχει σημασία αν είσαι μικρή, νεαρή, ενήλικη ή ηλικιωμένη.

Δεν έχει σημασία αν είσαι λευκή, κίτρινη, κόκκινη ή αν έχεις το χρώμα της γης.

Δεν έχει σημασία αν είσαι χοντρή, αδύνατη, ψηλή, κοντή, όμορφη ή άσχημη.

Δεν έχει σημασία αν ανήκεις στην κατώτερη, μεσαία ή ανώτερη τάξη.

Δεν έχει σημασία η γλώσσα, ο πολιτισμός, η πίστη, η πολιτική σου στράτευση.

Την ώρα της βίας, το μόνο που έχει σημασία είναι ότι είσαι γυναίκα.

Αδελφή και Συντρόφισσα:

Ως Ζαπατίστας που είμαστε, ξέρουμε ότι θα μας δώσουν πολλά παραδείγματα γυναικών που έχουν προοδεύσει, που έχουν θριαμβεύσει, που έχουν κερδίσει βραβεία και καλούς μισθούς, που έχουν πετύχει, όπως λένε.

Εμείς τους απαντάμε, μιλώντας για αυτές που βιάζονται, που εξαφανίζονται, που δολοφονούνται.

Τους απαντάμε, λοιπόν, ότι οι από πάνω μιλάνε για τα κεκτημένα δικαιώματα λίγων γυναικών.

Γι' αυτό τους λέμε, τους εξηγούμε, τους φωνάζουμε ότι, από όλα τα δικαιώματα, λείπει το πιο βασικό, το πιο σημαντικό για όλες τις γυναίκες: το δικαίωμα στη ζωή.

Το έχουμε ήδη πει πολλές φορές, Συντρόφισσα και Αδελφή, αλλά θα το επαναλάβουμε και τώρα:

Το δικαίωμα στη ζωή, όπως και όλα τα δικαιώματα που αξίζουμε και χρειαζόμαστε, δεν θα μας τα χαρίσει κανείς.

Δεν θα μας το δώσει ο άνδρας – είτε κακός είτε καλός, είτε κανονικός είτε αδιάφορος.

Δεν θα μας το προσφέρει το καπιταλιστικό σύστημα, όσους νόμους ή υποσχέσεις και να δώσει.

Το δικαίωμα στη ζωή, όπως και όλα τα δικαιώματα, πρέπει να το κατακτούμε.

Παντού και πάντα.

Με άλλα λόγια, για τις Γυναίκες που Αγωνίζονται δεν υπάρχει ανάπαυση.

Αδελφή και Συντρόφισσα:

Πρέπει να υπερασπιστούμε τις εαυτές μας.

Να αυτοαμυνθούμε ως άτομα και ως γυναίκες.

Και πάνω απ' όλα πρέπει να υπερασπιστούμε τις εαυτές μας οργανωμένα.

Όλες μας, να στηρίζουμε, να προστατεύουμε, να υπερασπιζόμαστε η μια την άλλη.

Και πρέπει να αρχίσουμε τώρα.

Οι συντρόφισσές μου συντονίστριες της συνάντησης μου ανέθεσαν να πω αυτά τα λόγια, γιατί είμαι μητέρα μιας κόρης

η οποία βρίσκεται εδώ μαζί μου.

Γιατί καθήκον μας, ως Γυναίκες που Αγωνιζόμαστε, είναι να προστατεύουμε και να υπερασπιζόμαστε η μια την άλλη.

Πολύ δε περισσότερο, αν η γυναίκα είναι ένα μικρό κοριτσάκι.

Πρέπει να την προστατεύσουμε και να την υπερασπιστούμε με ό,τι μέσο διαθέτουμε.

Και αν πια δεν έχουμε τίποτα, τότε με ξύλα και πέτρες.

Κι αν δεν υπάρχουν ξύλα και πέτρες, τότε με το σώμα μας.

Πρέπει να τις προστατεύσουμε και να τις υπερασπιστούμε με νύχια και με δόντια.

Και να μάθουμε στα κορίτσια να προστατεύουν και να υπερασπίζονται τις εαυτές τους με τις δικές τους δυνάμεις, όταν πια μεγαλώσουν.

Έτσι έχουν τα πράγματα, Αδελφή και Συντρόφισσα, πρέπει να ζούμε αμυνόμενες.

Και πρέπει να διδάξουμε τις κόρες μας να μεγαλώνουν αμυνόμενες.

Έτσι, μέχρι να έρθει εκείνη η ώρα που θα μπορούν να γεννιούνται και να μεγαλώνουν κορίτσια χωρίς φόβο.

Εμείς, ως Ζαπατίστας, πιστεύουμε ότι γι' αυτό είναι καλύτερο να είμαστε οργανωμένες.

Ξέρουμε ότι υπάρχουν κάποιες που σκέφτονται ότι μπορεί, επίσης, να γίνει ατομικά.

Αλλά εμείς, ως Ζαπατίστας που είμαστε, αγωνιζόμαστε οργανωμένες.

Γιατί, ναι, είμαστε Γυναίκες που Αγωνίζονται, είμαστε όμως γυναίκες Ζαπατίστας.

Γι' αυτό, Συντρόφισσα και Αδελφή, ο δικός μας απολογισμός είναι ο εξής: τη χρονιά που πέρασε, καμία από τις συντρόφισσές μας δεν δολοφονήθηκε ούτε εξαφανίστηκε.

Ναι, πράγματι, σύμφωνα με την τελευταία μας συνάντηση, έχουμε κάποιες περιπτώσεις βίας κατά γυναικών.

Και εξετάζουμε τον τρόπο με τον οποίο θα τιμωρήσουμε τους υπεύθυνους: όλοι τους άντρες.

Και δεν το εξετάζουν μόνο οι αυτόνομες αρχές, αλλά και εμείς, οι γυναίκες Ζαπατίστας.

Και πράγματι, Συντρόφισσα και Αδελφή, κάποιες φορές μαλώνουμε μεταξύ μας για χαζομάρες ως γυναίκες που είμαστε.

Ίσως χάνουμε την ώρα μας με αυτούς τους ανόητους καυγάδες, επειδή τώρα είμαστε ζωντανές και ασφαλείς.

Γιατί υπήρξε μια εποχή που βιώναμε μόνο το θάνατο.

Και ειλικρινά, βλέποντας πώς είναι τα πράγματα στους κόσμους σας, χωρίς να θέλουμε να σε προσβάλλουμε Αδελφή και Συντρόφισσα, αλλά ευχόμαστε να έρθει μια μέρα που κι εσείς θα συζητάτε και θα τσακώνατε για το ποια είναι η πιο όμορφη, πιο νέα, πιο έξυπνη, πιο καλοντυμένη, ποια έχει τα περισσότερα αγόρια ή κορίτσια, ή τους/τις περισσότερους/ες συζύγους, ή γιατί φοράτε τα ίδια ρούχα, ή γιατί τα παιδιά σας είναι καλύτερα ή χειρότερα ή για όλα αυτά που συμβαίνουν στη ζωή.

Γιατί τότε, Συντρόφισσα και Αδελφή, θα σημαίνει ότι η ζωή θα πάψει να αποτελεί πρόβλημα.

Και τότε ίσως θα μπορούσαμε να μοιάσουμε με τους ανόητους άντρες, να κουτσομπολεύουμε και να λέμε χαζομάρες.

Ίσως πάλι όχι, ίσως τότε, ζωντανές και ελεύθερες πια, να αντιληφθούμε πως υπάρχουν άλλα προβλήματα, άλλες συζητήσεις και άλλες συγκρούσεις.

Όμως, μέχρι να φτάσει εκείνη η μέρα, Αδελφή και Συντρόφισσα, πρέπει να προσέχουμε, να προστατεύουμε και να υπερασπιζόμαστε η μία την άλλη.

Γιατί, εσύ το ξέρεις καλά, Συντρόφισσα και Αδελφή, είμαστε σε πόλεμο.

Εκείνοι, προσπαθούν να μας σκοτώσουν.

Εμείς, προσπαθούμε όχι απλά να ζήσουμε, αλλά να ζήσουμε χωρίς φόβο, ελεύθερες.

Γι' αυτό τον πόνο, γι' αυτή την οργή που νιώθουμε, επειδή δεν μπορούμε να ζούμε ελεύθερες, είναι που θέλουμε να στείλουμε μια οργισμένη κραυγή σε όλο τον κόσμο.

Αλλά επίσης και μια πνοή αγώνα σε όλες τις γυναίκες, και σε καθεμιά ξεχωριστά, που βιάστηκε σωματικά και με όλους τους τρόπους που υπάρχουν.

Και, ως γυναίκες Ζαπατίστας, θέλουμε να στείλουμε μια ξεχωριστή αγκαλιά στις οικογένειες και στις φίλιες των γυναικών που εξαφανίστηκαν και δολοφονήθηκαν.

Μια αγκαλιά για να νιώσουν ότι δεν είναι μόνες κι ότι με τον δικό μας τρόπο, στο δικό μας τόπο, συντροφεύουμε το αίτημά τους για αλήθεια και δικαιοσύνη.

Γι' αυτό συναντιόμαστε, Αδελφή και Συντρόφισσα.

Για να βγάλουμε την κραυγή του δικού μας πόνου και της δικιάς μας οργής.

Για να συντροφέψει και να εμψυχώσει η μία την άλλη.

Για ν' αγκαλιαστούμε.

Για να ξέρουμε ότι δεν είμαστε μόνες.

Για να βρούμε δρόμους στήριξης και βοήθειας.

Αυτά τα λίγα λόγια θέλαμε να σου πούμε, Αδελφή και Συντρόφισσα.

Οι αντάρτισσες και πολιτοφύλακες έχουν ετοιμάσει μια ομιλία με το δικό τους τρόπο, η οποία θα παρουσιαστεί τώρα. Σε αυτήν θα σου θυμίσουμε τη μικρή φλόγα που σου προσφέραμε στην πρώτη Συνάντηση.

Στη συνέχεια θα ξεκινήσουν οι εργασίες αυτής της συνάντησης, που σήμερα θα αφιερωθεί στις καταγγελίες.

Αυτό το μέρος και αυτή η μέρα θα επικεντρωθεί στις καταγγελίες της βίας που υποφέρουμε.

Σήμερα θα υπάρχει μόνο ένα τραπέζι καταγγελιών και θα είναι ανοιχτό αυτό εδώ το μικρόφωνο.

Εδώ θα μπορέσουμε να δώσουμε και να πάρουμε το λόγο για να βγάλουμε προς τα έξω την οργή και το θυμό μας για όλα όσα μας κάνουν.

Και όλες θα ακούσουμε με προσοχή και σεβασμό.

Κανείς άλλος δεν πρόκειται ν' ακούσει αυτά που θα πούμε.

Μόνο εμείς που είμαστε Γυναίκες που Αγωνίζονται και βρισκόμαστε εδώ.

Έτσι, Αδελφή και Συντρόφισσα, χωρίς ντροπή, πες ξεκάθαρα τον πόνο σου, κλάψε από το θυμό σου, βγάλε την οργισμένη κραυγή σου.

Και να ξέρεις καλά ότι τουλάχιστον εμείς οι Ζαπατίστας θα του δώσουμε χώρο στη συλλογική μας καρδιά και ότι μέσα από μας, που βρισκόμαστε εδώ, δεκάδες χιλιάδες ιθαγενείς γυναίκες Ζαπατίστας θα σε συντροφεύουν.

Στη συνέχεια, αύριο, θα μοιραστούμε τις ιδέες, τις εργασίες και τις εμπειρίες που μας φέρνετε, για να ψάξουμε δρόμους ώστε να σταματήσει αυτός ο εφιάλτης του πόνου και του θανάτου.

Και την τελευταία μέρα αυτής της συνάντησης θα την αφιερώσουμε στον πολιτισμό, στην τέχνη και στη γιορτή.

Έτσι, την πρώτη μέρα θα φωνάζουμε δυνατά τον πόνο και το θυμό μας.

Τη δεύτερη θα μοιραστούμε ιδέες και εμπειρίες.

Και την τρίτη θα φωνάζουμε από χαρά και δύναμη.

Γιατί είμαστε γυναίκες που υποφέρουν.

Αλλά είμαστε και γυναίκες που σκέφτονται και οργανώνονται.

Και πάνω από όλα είμαστε Γυναίκες που Αγωνίζονται.

Έτσι θα γίνει.

Ξέρεις λοιπόν ότι είσαι καλοδεχούμενη, Συντρόφισσα και Αδελφή.

Εσύ που βρίσκεσαι εδώ, και εσύ που αν και δεν κατάφερες να έρθεις, είσαι εδώ με την καρδιά σου.

~*~

Στις 13.57 ζαπατιστική ώρα, της 27ης Δεκεμβρίου 2019, κηρύσσω επίσημα εκ μέρους των γυναικών Ζαπατίστας όλων των ηλικιών, την έναρξη της 2ης Διεθνούς Συνάντησης των Γυναικών που Αγωνίζονται εδώ στα βουνά του νοτιοανατολικού Μεξικού.

Από το σπορείο «Στα χνάρια της διοικήτριας Ραμόνα», καρακόλ «Ανεμοστρόβιλος του Λόγου μας», βουνά των Ζαπατίστας σε αντίσταση και εξέγερση.

Διοικήτρια Αμάντα.

Μεξικό, Δεκέμβρης 2019.

ΛΟΓΟΣ ΤΗΣ ΠΑΡΑΝΟΜΗΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΗΣ ΙΘΑΓΕΝΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ – ΓΕΝΙΚΗΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΤΟΥ ΕΖΛΝ ΣΤΗΝ 26Η ΕΠΕΤΕΙΟ

Λόγος της Παράνομης Επαναστατικής Ιθαγενικής Επιτροπής – Γενικής Διοίκησης του ΕΖΛΝ στην 26η επέτειο

ΛΟΓΟΣ ΤΗΣ ΠΑΡΑΝΟΜΗΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΗΣ ΙΘΑΓΕΝΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ – ΓΕΝΙΚΗΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΤΟΥ ΕΖΛΝ,
ΔΙΑ ΣΤΟΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΕΞΕΓΕΡΜΕΝΟΥ ΥΠΟΔΙΟΙΚΗΤΗ ΜΟΙΣÉS, ΣΤΗΝ 26Η ΕΠΕΤΕΙΟ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΝΑΡΞΗ ΤΟΥ
ΠΟΛΕΜΟΥ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗ ΛΗΘΗ.

31 Δεκεμβρίου 2019.

1η Ιανουαρίου 2020.

Καλησπέρα, καλημέρα, καλό βράδυ και καλό ξημέρωμα σε όλες, όλους και όλους:

Συντρόφισσες και σύντροφοι από τις ζαπατιστικές βάσεις στήριξης:

Σύντροφοι και συντρόφισσες διοικήτριες και διοικητές ζαπατίστας:

Αυτόνομες ζαπατιστικές αρχές:

Συντρόφισσες και σύντροφοι πολιτοφύλακες, αντάρτισσες και αντάρτες:

Εθνικό Ιθαγενικό Κογκρέσο – Ιθαγενικό Συμβούλιο Διακυβέρνησης:

Εγχώρια και Διεθνή Έκρη:

Δίκτυα Αντίστασης και Εξέγερσης:

Αδελφές και αδελφοί του Μεξικού και του Κόσμου:

Με τη φωνή μου μιλά ο Ζαπατιστικός Στρατός Εθνικής Απελευθέρωσης.

«Έλεγε ο CANEK:

Διάβασα σε κάποιο βιβλίο ότι, θέλησαν, κάποτε, οι άρχοντες να συγκεντρώσουν στρατούς για να υπερασπιστούν τη γη που κυβερνούσαν.

Στην αρχή κάλεσαν τους πιο σκληρούς άντρες, υποθέτοντας ότι εκείνοι θα ήταν πιο εξοικειωμένοι με το αίμα. Έτσι, συγκρότησαν τους στρατούς τους από ανθρώπους των φυλακών και των σφαγείων.

Αλλά δεν πέρασε πολύς καιρός και συνέβη το εξής: όταν αυτοί οι άνθρωποι ήρθαν αντιμέτωποι με τον εχθρό, χλόμισαν και πέταξαν τα όπλα.

Σκέφτηκαν τότε να καλέσουν τους πιο δυνατούς, τους εργάτες των λατομείων και τους μεταλλωρύχους.

Σε αυτούς έδωσαν πανοπλίες και βαριά όπλα και τους έστειλαν να πολεμήσουν.

Για άλλη μια φορά η παρουσία και μόνο του αντιπάλου έκανε τα χέρια τους αδύναμα και γέμισε λιγοψυχία τις καρδιές τους.

Στη συνέχεια στράφηκαν, σοφά σκεπτόμενοι, σε εκείνους που, αν και δεν ήταν αιμοσταγείς και δυνατοί, είχαν θάρρος και υπερασπίζονταν το δίκαιο: τη γη που δούλευαν, τη γυναίκα με την οποία κοιμόντουσαν και τα παιδιά που με την χάρη τους γαλήνευαν.

Όταν, λοιπόν, τους δόθηκε η ευκαιρία, αυτοί οι άντρες πολέμησαν με τέτοια μανία που διέλυσαν τους αντιπάλους τους και λευτερώθηκαν για πάντα από τις απειλές και τις διχόνοιες.»¹

Αδελφές, αδελφοί, αδελφοί:

Πριν από 26 χρόνια, ένα απόγευμα σαν αυτό, κατεβήκαμε από τα βουνά μας στις μεγάλες πόλεις για να προκαλέσουμε τον ισχυρό.

Το μόνο που υπήρχε για μας εκείνη την εποχή ήταν ο θάνατος.

Ένας διπλός θάνατος, γιατί δεν χανόμασταν μόνο από φυσικό θάνατο αλλά και από τη λήθη.

Και έπρεπε να επιλέξουμε.

Να επιλέξουμε αν θα πεθάνουμε σαν ζώα ή σαν άνθρωποι που αγωνίζονται για τη ζωή.

Μας βρήκε, λοιπόν, εκείνο το χάραμα της πρώτης Γενάρη με τη φωτιά στα χέρια.

Ο Τύραννος που πολεμήσαμε τότε είναι ο ίδιος που σήμερα μας περιφρονεί.

Μπορεί να είχε άλλο όνομα και άλλο πρόσωπο, ήταν και είναι, όμως, πάντα ο ίδιος – αυτός που σήμερα κυβερνά.

Συνέβησαν όσα συνέβησαν και δημιουργήθηκε χώρος για το λόγο.

Ανοιξαμε, λοιπόν, την καρδιά μας στην αδελφική και συντροφική καρδιά.

Και η φωνή μας βρήκε στήριξη και παρηγοριά σε όλα τα χρώματα του κόσμου των από κάτω.

Ο Τύραννος συνέχισε το σχέδιο της καταστροφής μας με απάτη, δόλο και ψέματα.

Ακριβώς όπως ο σημερινός Τύραννος.

Αλλά αντισταθήκαμε και κρατήσαμε ψηλά τη σημαία της εξέγερσής μας.

Με τη βοήθεια όλων των χρωμάτων του κόσμου αρχίσαμε να δημιουργούμε ένα σχέδιο ζωής σε αυτά τα βουνά.

Αν και κυνηγημένοι από τη δύναμη και το ψέμα του Τυράννου, ακριβώς όπως τώρα, παραμείναμε ακλόνητοι στην οικοδόμηση του νέου.

Με τα λάθη και τις αποτυχίες μας, σίγουρα.

1. Απόσπασμα από το βιβλίο του Ermilio Abreu Gómez, Canek (1940), το οποίο εξιστορεί τη ζωή του Jacinto Uc de los Santos, γνωστού και ως Jacinto Canek (1730-1761). Πρωταγωνίστησε στην ιθαγενική εξέγερση εναντίον των ισπανών κατακτητών στο Cisteil το 1761, όπου συνελήφθη. Μετά από άγρια βασανιστήρια εκτελέστηκε μαζί με τους συντρόφους του στις 14 Δεκεμβρίου.

Και ασφαλώς θα υπάρξουν κι άλλα στο μακρύ δρόμο που έχουμε μπροστά μας.

Αλλά ποτέ δεν παραδοθήκαμε.

Ποτέ δεν ξεπουληθήκαμε.

Ποτέ δεν υποταχθήκαμε.

Αναζητήσαμε όλους τους πιθανούς τρόπους για να γίνουν ο λόγος, ο διάλογος και η συμφωνία οι δρόμοι για την οικοδόμηση της ειρήνης με δικαιοσύνη και αξιοπρέπεια.

Αλλά και τότε και τώρα ο Τύραννος κωφεύει και κρύβεται πίσω από το ψέμα.

Και τότε και τώρα, με το σημερινό Τύραννο, η περιφρόνηση ήταν και είναι το όπλο που φέρουν οι στρατιώτες, οι αστυνομικοί, οι εθνοφύλακες, οι παραστρατιωτικοί και τα προγράμματα αντιεξέγερσης.

Όλοι οι Τύραννοι, οι προηγούμενοι και οι σημερινοί, επεδίωκαν και επιδιώκουν πάντα το ίδιο: να μας καταστρέψουν.

Και κάθε χρόνο όλοι τους βρίσκουν παρηγοριά στο παραμύθι πως δήθεν μας εξόντωσαν.

Λένε πως δεν υπάρχουν ζαπατίστας.

Πως είμαστε ελάχιστοι εκείνοι που αντιστεκόμαστε και εξεγειρόμαστε.

Πως άντε να έχει ξεμείνει ένας που να παραμένει ζαπατίστας.

Και κάθε χρόνο πανηγυρίζουν για το θρίαμβό τους.

Και κάθε χρόνο οι Τύραννοι αλληλοσυγχαίρονται, λέγοντας ότι τέλειωσαν με τις ιθαγενικές εξεγέρσεις.

Αλλά κάθε χρόνο εμείς, οι γυναίκες, οι άντρες, οι άλλοιες ζαπατίστας βγαίνουμε μπροστά και φωνάζουμε:

Είμαστε εδώ!

Και κάθε φορά είμαστε περισσότεροι.

Όπως μπορεί να δει κάθε άνθρωπος με έντιμη καρδιά, έχουμε ένα σχέδιο ζωής.

Στις κοινότητές μας ανθίζουν σχολεία και κλινικές υγείας.

Η γη δουλεύεται συλλογικά.

Και συλλογικά στηρίζουμε ο ένας την άλλη.

Γιατί είμαστε κοινότητα.

Κοινότητα των κοινοτήτων.

Οι γυναίκες ζαπατίστας έχουν τη δική τους φωνή και τη δική τους πορεία.

Μοίρα τους δεν είναι ο βίαιος θάνατος, η εξαφάνιση και η ταπείνωση.

Τα παιδιά και η ζαπατιστική νεολαία έχουν υγειονομική περίθαλψη, εκπαίδευση και διαφορετικές επιλογές μάθησης και διασκέδασης.

Διατηρούμε και υπερασπιζόμαστε τη γλώσσα, την κουλτούρα και τον τρόπο μας.

Και συνεχίζουμε σταθερά και αταλάντευτα να εκπληρώνουμε το καθήκον μας ως λαοί προστάτες της μάνας γης.

Όλα αυτά έγιναν χάρη στην προσπάθεια, στη θυσία, και στην αφοσίωση των οργανωμένων λαών.

Αλλά και χάρη στη στήριξη ατόμων, ομάδων, συλλογικοτήτων και οργανώσεων από όλο τον κόσμο.

Η δέσμευσή μας προς αυτούς, αυτές, αυτούες είναι να χτίσουμε, με την στήριξή τους, ζωή.

Γι' αυτό μπορούμε να πούμε χωρίς καμία ντροπή ότι η πρόοδος, τα επιτεύγματα και οι νίκες μας οφείλονται στην στήριξη και τη βοήθειά τους.

Και τα λάθη, τα εμπόδια και οι αποτυχίες είναι αποκλειστικά δική μας ευθύνη.

Αλλά όσο προοδεύαμε και η ζωή μας εξελισσόταν, τόσο μεγάλωνε η δύναμη του θηρίου – που θέλει να κατασπαράξει και να καταστρέψει τα πάντα – και η μηχανή θανάτου και καταστροφής που ονομάζεται καπιταλιστικό σύστημα.

Αλλά και η ακόρεστη πείνα του τέρατος που είναι διατεθειμένο να κάνει τα πάντα για το κέρδος.

Δεν το ενδιαφέρει αν θα καταστρέψει τη φύση, ολόκληρους λαούς και πολιτισμούς ή κουλτούρες χιλιετιών.

Ακόμα και ολόκληρο τον πλανήτη, που αφανίζεται από τις επιθέσεις του θηρίου.

Η καπιταλιστική Λερναία Ύδρα, αυτό το καταστροφικό τέρας, προσπαθεί να κρυφτεί, να επιτεθεί και να νικήσει την ανθρωπότητα, χρησιμοποιώντας διάφορα ονόματα.

Και ένα από αυτά τα ονόματα πίσω από το οποίο κρύβεται ο θάνατος, είναι το «μεγαπρόγραμμα».

«Μεγαπρόγραμμα» σημαίνει καταστροφή όλου του εδάφους.

Των πάντων.

Του αέρα, του νερού, της γης, των ανθρώπων.

Μέσω του μεγαπρογράμματος το τέρας καταβροχθίζει μεμιάς λαούς ολόκληρους, βουνά και κοιλάδες, ποτάμια και λίμνες, άντρες, γυναίκες, άλλους και παιδιά.

Και αφού καταστρέψει ολοκληρωτικά ένα μέρος, πηγαίνει σε άλλο για να κάνει το ίδιο.

Με τις μηχανορραφίες, τις απάτες και τα ψέματα, το τέρας, που καλύπτεται πίσω από τα μεγαπρογράμματα, επιχειρεί να πείσει τους ανθρώπους πως όλα γίνονται για την πρόοδο και πως χάρη σε αυτά, οι λαοί θα κερδίσουν πολλά χρήματα

και θα απολαύσουν πολλά από τα οφέλη του εκσυγχρονισμού.

Μιλώντας για πρόοδο και εκσυγχρονισμό θέλουμε εδώ να θυμηθούμε ένα σύντροφο από το Εθνικό Ιθαγενικό Κογκρέσο που δολοφονήθηκε φέτος: τον αδελφό και σύντροφο Samir Flores Soberanes.

Τον θυμόμαστε γιατί πάντα αναρωτιόταν και ρωτούσε για ποιον είναι όλη αυτή η πρόοδος για την οποία μιλούν τόσο πολύ;

Ο αδελφός Samir ρωτούσε πάντα πού οδηγεί ο δρόμος που ονομάζουν «πρόοδο», αφού αυτή την ταμπέλα φέρει το τέρας των μεγαπρογραμμάτων.

Η απάντηση που ο ίδιος έδινε ήταν πως αυτός ο δρόμος οδηγεί στην καταστροφή της φύσης και στο θάνατο των αυτόχthonων κοινοτήτων.

Εξέφρασε ξεκάθαρα την αντίθεσή του, οργανώθηκε μαζί με τις συντρόφισσες και τους συντρόφους του και αντιστάθηκε χωρίς να φοβηθεί.

Και γι' αυτό το λόγο ο σημερινός Τύραννος διέταξε να τον σκοτώσουν.

Η κακή κυβέρνηση τον δολοφόνησε γιατί δουλειά της ως επιστάτης είναι να φροντίζει για τη διασφάλιση των κερδών του τέρατος, του Τυράννου.

Το βλέπετε, το ακούτε. Ο πρώτος που χαιρετίζει και επαινεί τα μεγαπρογράμματα, είναι το μεγάλο κεφάλαιο, το μεγάλο αφεντικό.

Η καρδιά του αγαλλιάζει γιατί με αυτά θα αποκομίσει πολλά κέρδη.

Αλλά ούτε ο διαχειριστής ούτε ο Τύραννος λένε καθαρά ότι αυτά τα μεγαπρογράμματα σπέρνουν το θάνατο στο πέρασμά τους.

Πριν λίγες μέρες, οι συντρόφισσές μας ζαπατίστας οργάνωσαν μια διεθνή συνάντηση γυναικών που αγωνίζονται.

Μας περιέγραψαν, μας είπαν, μας δίδαξαν, μας μετέφεραν όλα όσα είδαν και άκουσαν σε αυτή τη συνάντηση.

Μας μίλησαν για τις δολοφονίες, τις εξαφανίσεις, τους βιασμούς, τις περιφρονήσεις και τη διαβολική βία.

Όλη αυτή η φρίκη συμβαίνει σε αυτό που ονομάζουν πρόοδο και σύγχρονο πολιτισμό.

Επίσης, πριν λίγες μέρες, συναντηθήκαμε και με τους συντρόφους και τις συντρόφισσες των λαών του Εθνικού Ιθαγενικού Κογκρέσου και του Ιθαγενικού Συμβουλίου Διακυβέρνησης.

Και παρευρεθήκαμε στο Φόρουμ για την Υπεράσπιση του Εδάφους και της Μάνας Γης.

Εκεί ακούσαμε με ανησυχία όλα όσα μας περιέγραψαν.

Μας μίλησαν για ερημωμένα χωριά και για τους κατοίκους τους που εκδιώχθηκαν.

Για τα αιματοκυλίσματα από τους εγκληματίες, άλλοτε παράνομους και άλλοτε νόμιμους, καθώς δεν είναι λίγες οι φορές που οι κυβερνήσεις προβαίνουν σε τέτοιες βαρβαρότητες.

Για τα παιδιά που κακοποιούνται και πωλούνται σα ζώα.

Για τους νέους και τις νέες που η ζωή τους έχει καταστραφεί από τα ναρκωτικά, το έγκλημα και την πορνεία.

Για τον εκβιασμό που υφίστανται οι μικρέμποροι άλλοτε από κλέφτες και άλλοτε από δημόσιους αξιωματούχους.

Για τις μολυσμένες πηγές.

Για τις λίμνες που έχουν αποξηρανθεί.

Για τα ποτάμια που ξεβράζουν σκουπίδια.

Για τα βουνά που καταστρέφονται από τα ορυχεία.

Για τα δάση που αποψιλώνονται.

Για τα ζωικά είδη που αφανίζονται.

Για τις γλώσσες και τις κουλτούρες που δολοφονούνται.

Για τις αγρότισσες και τους αγρότες που παλιά δούλευαν τη δική τους γη και σήμερα δουλεύουν σκλάβοι σε κάποιο αφεντικό.

Και για τη μάνα γη που πεθαίνει.

Ως ζαπατίστας, λοιπόν, λέμε ξεκάθαρα. Μόνο κάποιος που είναι ηλίθιος μπορεί να θεωρήσει τα μεγαπρογράμματα καλά.

Ηλίθιος ή αχρείος και πανούργος που λέει συνειδητά ψέματα αδιαφορώντας αν τα λόγια του καλύπτουν το θάνατο και την καταστροφή.

Ας μας πει, λοιπόν, η κυβέρνηση και οι υπερασπιστές της τί είναι: ηλίθιοι ή ψεύτες;

Πριν από ένα χρόνο, το Δεκέμβριο του 2018, ο διαχειριστής που κυβερνά σήμερα το τσιφλίκι που ονομάζεται Μεξικό, προσποιήθηκε ότι δήθεν ζητούσε την άδεια από τη μάνα γη για να την καταστρέψει.

Βρήκε και μια χούφτα ανθρώπους μεταμφιεσμένους σε ιθαγενείς οι οποίοι αποθέσανε στη γη κοτόπουλο, αλκοόλ και τσιγάρα.

Πίστευε ο διαχειριστής πως με αυτό το θέατρο η μάνα γη θα του έδινε την άδεια να την σκοτώσει και να κατασκευάσει ένα τρένο που κανονικά θα έπρεπε να φέρει το όνομα της δικής του οικογένειας².

Αυτό δείχνει την περιφρόνησή του προς τους αυτόχθονες λαούς και τη μάνα γη.

Και δεν περιορίστηκε σε αυτό. Προκάλεσε όλους του ιθαγενείς λαούς λέγοντας: «δεν με ενδιαφέρει τι σκέφτεστε ή τι νιώθετε³ σας αρέσει δε σας αρέσει εγώ θα κάνω αυτό που με διέταξε το αφεντικό, δηλαδή ο Τύραννος, δηλαδή το μεγάλο

² Αναφέρεται στο Τρένο Μάγια.

κεφάλαιο».

Κάνει ό,τι έκαναν και όλοι οι προηγούμενοι διαχειριστές από την εποχή του Porfirio Díaz μέχρι σήμερα.

Αυτά έλεγε και συνεχίζει να λέει. Γιατί πριν λίγες μόλις εβδομάδες εξαπάτησε για άλλη μια φορά, οργανώνοντας ένα υποτιθέμενο δημοψήφισμα όπου επαινούσε τα μεγαπρογράμματα, αλλά δεν είπε λέξη για τις καταστροφές που θα προκαλέσουν στους ανθρώπους και τη φύση.

Παρόλα αυτά, ελάχιστα άτομα συμμετείχαν για να δώσουν τη συγκατάθεσή τους.

Αν περιφρονεί κατ' αυτό τον τρόπο τη σκέψη και το αίσθημα των ανθρώπων, με τον ίδιο τρόπο θα περιφρονήσει τη φύση και τις κοινότητες.

Και αυτό γιατί το αφεντικό του δεν ενδιαφέρεται ούτε για τους ανθρώπους ούτε για τη φύση. Νοιάζεται μόνο για τα κέρδη του.

Όταν η κυβέρνηση λέει «σας αρέσει δεν σας αρέσει» σημαίνει «με σας νεκρούς ή ζωντανούς εμείς θα το κάνουμε».

Εμείς οι ζαπατιστικοί λαοί αυτό το εκλαμβάνουμε ως πρόκληση. Σα να μας λέει, δηλαδή, πως εκείνος διαθέτει τη δύναμη και το χρήμα και κανείς δε θα τολμήσει να εναντιωθεί στις προσταγές του.

Με άλλα λόγια, επιβάλλει αυτό που θέλει εκείνος, αδιαφορώντας για τη βούληση των λαών και τα επιχειρήματά τους

Εμείς, λοιπόν, οι ζαπατιστικοί λαοί δεχόμαστε το κομμάτι της πρόκλησης που μας αναλογεί.

Ξέρουμε πως αυτό που μας ρωτά ο σημερινός διαχειριστής των ισχυρών είναι το εξής:

– «Είναι διατεθειμένοι, οι ζαπατιστικοί λαοί, να χάσουν όλα όσα έχουν κερδίσει με την αυτονομία τους;»

– «Είναι διατεθειμένοι οι ζαπατιστικοί λαοί να υποστούν τα πάντα, εξαφανίσεις, φυλακίσεις, δολοφονίες, συκοφαντίες και ψέματα, για να υπερασπιστούν τη γη που προστατεύουν και φροντίζουν, τη γη όπου γεννιούνται, μεγαλώνουν, ανατρέφονται, ζουν και πεθαίνουν;»

Και με αυτά τα ερωτήματα, ο διαχειριστής και οι φρουροί του μας βάζουν μπροστά στο εξής δίλημμα: «ζωντανοί ή νεκροί, πρέπει να υπακούσετε».

Μας ρωτούν, δηλαδή, αν είμαστε διατεθειμένοι να χαθούμε ως μια άλλη κοινωνική πρόταση, ως οργάνωση, ως ιθαγενείς λαοί με ρίζες από τους Μάγιας, ως προστάτες της μάνας γης, ως άνθρωποι ζαπατίστας.

Εμείς λοιπόν οι ζαπατιστικοί λαοί προχωράμε σύμφωνα με το δικό μας τρόπο και το δικό μας ημερολόγιο.

Στα βουνά μας κάναμε κι εμείς μια προσφορά στη μάνα γη.

Αλλά, αντί για αλκοόλ, της δώσαμε να πιει το αίμα των πεσόντων στον αγώνα.

Αντί για κοτόπουλο της προσφέραμε τη σάρκα μας και αντί για τσιγάρα τα κόκαλά μας, γιατί είμαστε άνθρωποι του καλαμποκιού.

Και κάναμε αυτή την προσφορά όχι για να της ζητήσουμε την άδεια να την καταστρέψουμε, να την πουλήσουμε, ή να

την προδώσουμε.

Κάναμε την προσφορά για να της πούμε μόνο ότι θα την υπερασπιστούμε.

Θα την υπερασπιστούμε δίνοντας και τη ζωή μας, αν χρειαστεί.

Υπολογίσαμε λοιπόν πόσοι άνθρωποι χρειάζονται για να υπερασπιστούν τη γη.

Και καταλήξαμε ότι ένας άνθρωπος ζαπατίστας είναι αρκετός.

Αρκεί μια γυναίκα ζαπατίστα, ή ένας άντρας ζαπατίστας, ή ένασμα ζαπατίστας, έστω κι αν είναι ηλικιωμένος, νέος ή παιδί.

Αρκεί ένας άνθρωπος ζαπατίστας να υπερασπιστεί με πείσμα τη γη, ώστε εκείνη, η μάνα μας, να ξέρει πως δεν είναι μόνη, πως δεν την εγκαταλείψαμε.

Αρκεί ένας άνθρωπος αποφασισμένος να αντισταθεί και να εξεγερθεί.

Καταφύγαμε, λοιπόν, στη συλλογική καρδιά που είμαστε για να βρούμε έναν άνθρωπο ζαπατίστα διατεθειμένο να κάνει τα πάντα.

Τα πάντα.

Και δεν βρήκαμε μόνο έναν, ή δύο, ή εκατό, ή χίλιους, ή δέκα χιλιάδες, ή εκατό χιλιάδες.

Βρήκαμε ολόκληρο το Ζαπατιστικό Στρατό Εθνικής Απελευθέρωσης διατεθειμένο να κάνει τα πάντα για να υπερασπιστεί τη γη.

Αυτή λοιπόν είναι η απάντηση μας στην ερώτηση του διαχειριστή.

«Ναι, είμαστε διατεθειμένοι να εξαφανιστούμε ως πρόταση για έναν καινούργιο κόσμο».

«Ναι, είμαστε διατεθειμένοι να καταστραφούμε ως οργάνωση».

«Ναι, είμαστε διατεθειμένοι να χαθούμε ως ιθαγενείς λαοί με ρίζες από τους Μάγιας».

«Ναι, είμαστε διατεθειμένοι να πεθάνουμε ως προστάτες της γης»

«Ναι, είμαστε διατεθειμένοι να υποστούμε, ως άνθρωποι ζαπατίστας, τα πάντα, βασανιστήρια, φυλακίσεις, εξαφανίσεις, δολοφονίες».

Ο διαχειριστής, λοιπόν, έχει πλέον την απάντηση που ζητά.

Αλλά, όπως συνηθίζουμε εμείς οι ζαπατίστας, η απάντησή μας συνοδεύεται και από μια ερώτηση προς τους διαχειριστές:

«Είναι διατεθειμένες οι κακές κυβερνήσεις να προσπαθήσουν να μας καταστρέψουν ΜΕ ΟΠΟΙΟΔΗΠΟΤΕ ΚΟΣΤΟΣ; Να μας βασανίσουν, να μας φυλακίσουν, να μας εξαφανίσουν και να μας δολοφονήσουν;»

Αδελφές, αδελφοί και αδελφοίες:

Σύντροφοι, συντρόφισσες και συντροφίσσες:

Αυτό σας καλούμε να κάνετε:

Ως Εθνικό Ιθαγενικό Κογκρέσο-Ιθαγενικό Συμβούλιο Διακυβέρνησης...

Ως άτομα, ομάδες, συλλογικότητες και οργανώσεις της εγχώριας και διεθνούς Έκτης...

Ως Δίκτυα Αντίστασης και Εξέγερσης...

Ως άνθρωποι...

Να αναρωτηθείτε τι είναι διατεθειμένος/η ο καθένας και η καθεμιά από σας να κάνει στην γεωγραφία της/του, σύμφωνα με το ημερολόγιο και τους τρόπους της/του, για να σταματήσει τον πόλεμο ενάντια στην ανθρωπότητα.

Και αφού το σκεφτείτε και έχετε την απάντηση, να την πείτε στα αφεντικά και τους διαχειριστές τους.

Κάθε μέρα, σε κάθε γωνιά, το τέρας απευθύνει στην ανθρωπότητα το ίδιο ερώτημα.

Το μόνο που λείπει είναι η απάντηση.

Αυτά είχα να σας πω.

Από τα βουνά του Νοτιοανατολικού Μεξικού

Στο όνομα των γυναικών, των αντρών και των άλλων ζαπατίστας

Εξεγερμένος Υποδιοικητής Moisés

Μεξικό, 31 Δεκεμβρίου 2019 – 1η Ιανουαρίου 2020.